٦٢٧

هفته نامه

بجز اصلاح اراده دیگری ندارم سوره هود ۸۸

ملي اصلاح

سیاسي، ټولنیزه او فرهنګي اوونیزه

نولسمه ګڼه ۱۳۹۵المریز کال د اسد ۱۶ د ۱۴۳۷ هـ ق د ذوالقعده ۳ مه د ۲۰۱۶ د اګست ۶ مه

چې لوړ همت وي،
وطن جوړیږي!

ملتونه پر خپلو متو پرمختګ کوي،
نه د نورو پر خیراتونو!

تولیدات وطنی را

با پول افغانی خریداری نمایید!

ناتوانی انسان در ایجاد سیستم متوازن

توازن و تعادل در حقیقت بزرگ‌تر از آن است که انسان با عقل محدود و دانش اندک خود بتواند آن را ایجاد کند تا چه رسد که بخواهد بر گرایش‌ها و خواست‌ها و جهت‌گیری‌های شخصی و خانوادگی و حزبی و منطقه‌ای و نژادی تأثیر گذارد و با احساس یا بدون احساس بر آن چیره شود. به همین خاطر برنامه یا سیستمی که توسط بشر- به صورت فردی یا گروهی ساخته می‌شود از افراط و تفریط خالی نیست و استقرای واقعیت و مطالعه‌ی تاریخ هم بر این امر دلالت می‌کند. تنها خداوند است که می‌تواند حق هر چیزی را - مادی یا معنوی - را با حساب و کتاب ادا کند؛ اوست که هر چیزی را بدان سان که درخور آن بوده ساخته و پرداخته است و از هر چیزی آگاه است؛ هر چیزی را شمار کرده است و علم و رحمتش همه را فرا گرفته است. پس عجیب نیست که این توازن دقیق را در آفریده‌های الهی مشاهده می‌کنیم و در تمام اوامر الهی می‌بینیم. او صاحب خلق و امر است و مسأله‌ی توازن از امر خدا و قانون هدایت و دین حق یعنی در رسالت اسلام و برنامه‌ی آن برای زندگی وام می‌گیرد. همانند جهان هستی که پرداخته‌ی دست توانمند خداوند است و می‌بینیم که چگونه همه چیزی را به دقت آفریده است.

پدیده‌ی توازن در تمام هستی

وقتی به جهان پیرامون نگاه می‌کنیم از کوچک‌ترین ذره‌ای که می شنا سیم و بزرگ‌ترین آنکه کهکشان است و اطلاعی از آن نداریم، می‌بینیم که همه چیز به مقدار و میزان است و از مدار خود خارج نمی‌شود و از مقدار خود فراتر نمی‌رود؛ هیچ چیز تصادفی عمل نمی‌کند بلکه بر اساس قانون و مقررات خاصی حرکت می‌کند:«وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيراً» [فرقان: ۲]

و هر چیزی را آفریده و بدان گونه که درخور آن بوده اندازه‌گیری کرده است.

وسطیت ویژگی بارز امت اسلامی

اسلام از امت مسلمان می‌خواهد پدیده‌ی توازن هستی را در زندگی و اندیشه و رفتار خود پیاده کند و با این کار از سایر امت‌ها متمایز شود؛ خداوند با توجه به این ویژگی بارز، امت اسلام را مورد خطاب قرار داده و فرموده است:

«وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطاً لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيداً» [بقره: ۱۴۳]

و بدین گونه شما را امتی میانه قرار دادیم، تا بر مردم گواه باشید؛ و پیامبر بر شما گواه باشد.

و سطیت امت ا سلامی از و سطیت دین و ر سالت او یا از و سطیت برنامه و نظام آن وام می‌گیرد؛ برنامه‌ی وسط برای امت وسط است؛ برنامه‌ی اعتدال و توازنی که از افراط و تفریط و غلو و تقصیر در عقاید و احکام و شعائر و ارزش‌ها و مفاهیم و معیارها و آداب و رسوم و احساسات و عواطف و روابط آن به دور است. حکمت خداوند بر این بوده است که وسطیت را شعار مشخص امت اسلام به عنوان واپسین امت و صفت اصلی این رسالت که آخرین رسالت آسمانی است قرار داده است و خاتم پیامبران را برای همه‌ی مردم و مایه‌ی رحمت برای همه جهانیان برانگیخته است.

وسطیت سزاوار رسالت جاودان

در رسالت مرحله‌ای که در چارچوب زمانی محدود است جایز است افراط در یک مسأله را با افراط متقابل معالجه کند؛ اگر در دعوت به واقع‌گرایی مبالغه کند می‌توان با زیاده‌روی در دعوت به آرمان‌گرایی در مقابل آن ایستاد. اگر در گرایش مادی غلو کند می‌توان با رو نمودن به عکس آن یعنی جنبه‌ی روحی نسبت به آن واکنش نشان داد؛ امری که در دیانت مسیحی شاهد هستیم؛ مسیحیان در برابر گرایش مادی یهود و رومیان زمان خود به روحانیت روی آوردند. اگر دعوت مرحله‌ای نقش موقتش را ایفا کند و جلوی افراط‌گرایی را بگیرد - اگر چه با غلوی همانند آن - ناگزیر باید به حد و سط و راه اعتدال بازگردیم تا دو کفه‌ی ترازو با هم برابر شود. این کارکرد رسالت اسلام به عنوان یک رسالت جهانی و جاودانی است. زیرا پس از محمد [صلی الله علیه و سلم] پیامبری نخواهد آمد و پس از قرآن کتابی نازل نخواهد شد. نه پس از اسلام دین و شریعتی خواهد آمد و نه پس از امت اسلام امتی که رسالت ربانی را برای مردم به ارمغان آورد.

از نوشته دکتور یوسف القرضاوی

اصلاح ملی را از اینجا بدست آورید

کابل: تایمنی، چهار راهی حاجی محمد داد، سرک ۴، دفتر مرکزی جمعیت اصلاح. تیلفون: ۰۷۸۱۵۴۴۱۱۵

کابل: کوته سنگی، سرک سیلو، بلاک های شاداب ظفر، انتشارات اصلاح افکار: موبایل: ۰۷۷۸۱۹۱۳۸۲

کابـــــل: شـــهر نو، چهار راهی انصاری، کتاب فروشی رسالت. ۰۲۰۲۲۰۳۳۵۹

کابل: انتشارات مستقبل مقابل بلاک های شاداب ظفر،

کابل: کمپیوتر فروشی الکاموي جاده نادر پشتون، مارکیت الله نظرمنزل۲ دوکان ۲۳/. ۰۷۹۹۳۹۰۸۱۹

کابل: کابل ده افغانان کتاب فروشی بیهقی

کابل: انتشارات بنیاد علمی و فرهنگی مسجد جامع پل خشتی ۰۷۹۹۰۱۱۱۱۱ / ۰۷۵۲۲۲۲۲۲۲

ننگرهار: جلال‌آباد، چهل مترہ سرک، د سید اکرام دوکانونه، د ماشومانو زور محبس ته څېرمه د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر تیلیفون: ۰۷۰۰۶۳۲۴۸۰

جلال اباد- اسحاقزی مارکیټ، لاندې منزل، اصلاح افکار تلیفون: ۰۷۹۳۷۷۸۸۸۱

کندهار: نوی بنار، د هرات سړک، د سړي جامع غرب طرف ته سوري مېنه د امام ابوحنیفه رح تعلیمي او کلتوري مرکز د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر تلیفون: ۰۷۰۵۲۳۰۵۸۳

لغمان: مهترلام بنار، حمزه مارکیټ تیلفون: ۰۷۷۵۶۷۶۰۹۹

هرات: سرک باغ آزادی، ابتدای جاده محبس ابن سینا انجمن اخلاق و معرفت شماره های تماس: ۰۴۰۲۳۷۰۱۲ - ۷۸۹۰۰۸۱۵۲

بلخ: گذر استالفی ها، عقب لیسهٔ خانه نور، دفتر ساحوی بلخ ۰۷۸۸۸۰۴۰۵۵

کندز: شهر کندز، جاده ولایت، کوچه حاجی میری، مؤسسه تحصیلات عالی سلام ۰۷۸۷۷۰۳۷۲۴

بغلان: پلخمری، مارکیت اتفاق کتاب و قرطاسیه فروشی رسالت ۰۷۷۷۴۷۶۴۶۹ / ۰۷۰۰۵۸۹۸۵۷

لوگر: مرکز، مدینه مارکیت سرک مسجد جامع، کتاب فروشی سادات، سید عبدالحمید هاشمی، تیلفون: ۰۷۰۰۴۴۹۸۱

لوگر: محـــمدآغه، واغجان بـــازار، پهلوی کلنیک حسین خیل، تیلفون: ۰۷۷۵۴۱۳۸۷۶

پکتیـــا: د گردیـــز بنار، مرکـــزي چوک، د نـــي نماینـــدګي وحید الله: ۰۷۷۹۲۱۳۸۲۲

خوست: افغان تاور شاته خوست مرکزي طبي لابراتوار دوهم پور د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر د اکتر محمد ګلاب: ۰۷۷۷۱۷۴۵۴۶ / ۰۷۹۹۱۷۴۵۴۶

تخار: بازارچه کتاب دکان مولوی حبیب الرحمن ۰۷۷۹۶۳۴۱۹۲

بدخشان فیض آباد: ۰۷۷۵۲۷۰۵۰۸ / ۰۷۰۷۸۳۱۳۶۴

زابل: قلات، عمومي جاده، د نجارانو کوڅه د غوثي رهنمای معاملات ترخنګ، شمیره: ۰۷۰۶۵۲۷۱۸۶--۰۷۷۳۵۸۰۲۰۹

فراه: ناحیه سوم، مقابل مسجد جامع قاضی، مرکز علمی و فرهنگی توحید شماره تماس: ۰۷۹۹۸۴۳۶۱۱

نیمروز: سرک ولایت، نا رسیده به قوماندانی امنیه، مرکز علوم قرآنی اعجاز، سید امیر قریشي: ۰۷۹۶۳۰۹۱۴۰

قیمت یک شماره ۱۰ افغانی

جمعیت اصلاح افغانستان

بخش فرهنگی و نشرات

هفته نامه اصلاح ملی اونیزه

داسلام داصیل وفهم منبر

Email:eslahmilli@gmail.com

مدیر مسؤول

محمد شعیب قریشي

اعضاء هیأت تحریر:

نقیب الله حمید
سردارمحمد دیندارخیل
رحیم الله حریفال

وحید الله مصلح
عزیز احمد حنیف

شماره مسئول توزیع: 0744157052

آدرس بانکی: جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001202080036
(افغانی)
آدرس بانکی: جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001201080036
دالر امریکائی

سرمقاله

چې لوړ همت وي، وطن جوړېږي!

د روان لمریز کال د اسد له لومړۍ نېټې څخه د جمعیت اصلاح له لوري له وطني توکو د حمایې او د خپلو ملي پیسو د ا ستعمال په اړه یوه کمپاین پیل شو، چې تر یوې میاشتې به دوام مومي او موخه یې داده ترڅو د هېواد اقتصاد پیاوړی او پر خپلو پښو ودرېږي او د پردیو له دروېزې –چې په ښکاره ډول له سیاسي او ستراتېژیکو ګټو سره تړي دي- خلاص شو.

الحمد لله چې دې کمپاین ته د هېواد هر وګړي په خلاصه سینه هرکلی ووایه او د خپل توان په اندازه یې پکې برخه واخیستله او لاهم هڅې روانې دي چې دا کمپاین نور هم کامیاب شي.

دا روښانه خبره ده چې هېڅ هېواد هم له بل هېواد سره بې له کومې ګټې او مقصد څخه مرسته نه کوي او په ځانګړې توګه د افغانستان په څېر جګړې ځپلې هېواد ته چې نړۍ والې ټولنې کومه پاملرنه وکړه، په هېڅ ډول د انسان دوستۍ او بل څه لپاره نه وه چې دوی یې شعارونه ورکول، بلکې په سیمه او منطقه کې د پښې ځای پیدا کولو او نورو ستراتېژیکو موخو لپاره یې دا مرستې کولې او کوي یې او هغه هم داسې چې افغانستان هېڅکله هم پر خپلو پښو ونه درېږي، بلکې همېشه د دوی خیراتونو ته لمن غوړولی پاتې وي.

د همدې لپاره تر هغو چې مونږ خپل اقتصادي بنسټونه قوي نه کړو، تر هغو به نه په تعلیمي ډګر کې پرمختګ وکړو او نه به هم د جګړو ځادر له دې هېواد څخه ټول شي.

د خوښۍ ځای دا دی چې تېره اونۍ په ځینو ولایتونو کې د پاکستاني پیسو پر استعمال بندیز ولګید چې دې کار د افغانیو بیه د خارجي اسعارو پر وړاندې لوړه کړه او که حکومت په همدې څېر په نورو ارځونو کې جدي ګامونه اوچت کړي، نو لرې نه ده چې په هېواد کې به یو اقتصادي انقلاب رامنځ ته شي او دا کار هغه وخت کېدلای شي چې د حکومت تر څنګ خلک هم په دې اړه د مسؤولیت احساس وکړي او ډېره تمه له حکومت څخه نه، بلکې له ولس او خلکو څخه ده چې د وطني تولیداتو رشد او کارونې ته مخه کړي، سره له دې چې دا کار به لږ ستونزمن وي، خو ناممکن نه دی.

بلخوا ملي سوداګر او پانګوال هم باید د مسؤولیت احساس وکړي او یوازې د ډېرې ګټې لپاره معیارونه تر پښو لاندې نه کړي او هڅه یې دا وي چې تولیدات یې لږ تر لږه که له نړۍ والو سره د سیالۍ جوګه نه وي، د سیمې او ګاونډیو هېوادونو له تولیداتو خو په هېڅ صورت هم بې‌کیفیته نه شي، ترڅو هېوادوال هم په ډاډه زړه او خوښۍ سره له وطني توکیو ګټه پورته کړي. همدا راز کوم مالونه چې له بهر نه هم راواردوي باید کیفیت ته یې پوره پام وشي او د یو څو افغانیو ګټې لپاره د خلکو له ژوند، صحت او هیلو سره لوبې ونه‌شي.

جمعیت اصلاح د یو ملي اسلامي جریان په توګه همېشه د هېواد د ملي یووالي، زمکنۍ بشپړتیا، اقتصادي پیاوړتیا او دیني ارزښتونو د خپراوي او خوندیتوب لپاره هڅه کړې ده او کوي یې او دا کمپاین هم د همدې هڅو یوه برخه ده چې د الله په فضل سره یې تر ډېره ښې پایلې څرګندې شوې دي او که په همدې توګه د ولس، خلکو او پانګوالو وطني او ملي احساس ژوندی وي، ان شاءالله چې ډېر ژر به وطني تولیدات پر بهرنیو هغو برلاسي شي او زمونږ ناروغ به بیا هېڅکله هم پردیو درملو او ډاکټرانو ته احتیاج نه وي او نه به هم چینایي مېنې او پاکستاني پیاز -چې زمونږ د هېواد د زراعت یوه ستره برخه تشکیلوي او دلته په پراخه پیمانه شتون لري- به دلته څوک وانه‌خلي.

که څه هم د دې هیلو پر وړاندې ډېر خنډونه شتون لري، که هغه زمونږ د ځینې تاجرانو بې‌انصافي ده او که په حکومتي ادارو کې د فساد شتون، که هغه د غربیانو پلان شوی پروګرام دی او که د ګاونډیانو له حسد نه ډکې دسیسې، خو که ملت وغواړي چې پر خپلو پښو ودرېږي نو که یوه پښه یې غوڅه هم وي، چې همت وکړي په یوې روغې پښې هم خپل سترمنزل ته ځان رسولای شي.

نور راځئ چې په ګډه سره د دې هوډ وکړو چې له نن نه وروسته به (هغه څه کاروو چې جوړوو یې او هغه څه به خورو چې کرو یې) او د پردیو د خیراتونو او د ګاونډیانو د بې‌کیفیته توکیو له احسان څخه خپل احساس پاک کړو.

از منبر جمعیت اصلاح

تولیدات وطنی را با پول افغانی خریداری نمایید!

نصیر احمد نویدی - رئیس شورای مرکزی جمعیت اصلاح

خپل وطن، گل وطن

الحمد لله کمپاین حمایت از تولیدات وطنی با موفقیت به پیش می رود، این کمپاین که به ابتکار جمعیت اصلاح افغانستان به همکاری نهاد جوانان مسلمان افغانستان (نجم) به راه انداخته شده است، هنوز هم ادامه دارد و با استقبال وسیع مردم، تولیدکنندگان و صاحبان فابریکه‌ها مواجه گردیده است. مردم افغانستان در جریان این کمپاین، که زیر شعار«تولیدات وطنی را با پول افغانی خریداری نمایید» دایر شده است، شاهد بلند رفتن بی سابقه‌ی نرخ افغانی و همچنان استعمال بیشتر محصولات وطنی در داخل می باشند. بدون شک، اگر در کشورما امنیت وجود می‌داشت و مردم‌ما صدای مرمی تفنگ و انفجار وبمبارد را نمی شنیدند، میزان موفقیت این کمپاین به مراتب بیشتر می‌بود. اما متأسفانه که نه تنها جنگ در کشور وجود دارد، بل؛ قتل، اختطاف، دزدی و سایرجرایم، امنیت شهرها را نیز خراب ساخته است.

در حالیکه همه‌ی ما مسؤولیت داریم تا در تقویهء اقتصاد کشور و تأمین امنیت نقش میهنی خویشرا به سر برسانیم، ولی مسؤولیت اصلی برمی گردد به حکومت که دو مسؤولیت اساسی در قبال مردم دارد: یکی حفظ امنیت و دیگری شگوفایی اقتصادی و ایجاد زمینه‌های کار است، تا احاد کشور بتوانند لقمه‌ی نانی با عزت و حلال بدست آورده و آنرا در فضای امن به مصرف برسانند. مردم افغانستان، بعد از چهاردهه سرگردانی و جنگ، حالا تجربه‌ی آنرا کسب کرده اند که با وجود فساد موجود، چگونه به کمک تشبثات خصوصی، اقتصاد وطن را شگوفا ساخته، تولیدات داخلی را به حدی برسانند، که کفایت و معیار هردو در آن رعایت شده باشد. اما باتأسف عاملی که مانع رسیدن به این خواست می باشد، دوام جنگ ونبود امنیت در کشور است.

دولت مکلف است تا بخاطر توقف جنگ، عوامل داخلی و بیرونی جنگ را شناسایی نموده و آنرا معالجه نماید و بخاطر برقراری امنیت، عوامل بی‌امنیتی و جرم و جنایت را کالبد شگافی نموده و آنها را از بین ببرد. یکی از مهمترین پیش زمینه های برقراری امنیت و ثبات در کشور، توقف دادن جنگ با مخالفین و ایجاد زمینه‌ی تفاهم و مصالحه‌ی ملی است. اکنون ضرورت مردم افغانستان به صلح، مانند ضرورت شان به نان و غذا است، حکومت نباید از مذاکرات صلح، بعنوان وسیله‌ی برای فریب مردم افغانستان و خاک پاشیدن در چشمان جامعه‌ی بین المللی استفاده نماید، بل، باید با درایت و فدا کاری مانند ملت‌های دیگر، از خود قربانی و تنازل نشان داده راه را برای برقراری صلح حقیقی در کشور، هموار سازد.

در شرایطی که هر هفته ده‌ها هزار هموطن مهاجر تحت شعار زیبای«خپل وطن، گل وطن» از کشورهای همسایه به خصوص پاکستان، وارد کشور خود می شوند، دولت‌مردان ما باید بکوشند، که رؤیای هموطنان خویش را به حقیقت مبدل نموده، حد اقل فضای امنیت و صلح را در کشور قایم سازند، تا آنانیکه امروز عودت می کنند، با آنانیکه از دیروز همینجا بوده اند، برادر وار و با آرامش خاطر و سکون قلبی در کنارهم زندگی نموده و کشور شان را به گلستان واقعی مبدل سازند.

وطن ای مامن‌ما مادر ما آشیان‌ما
بهار آرزوی‌ما بهشت جاودان‌ما

[استاد خلیلی]

ملتونه پر خپلو متو پرمختگ کوي، نه د نورو پر خيراتونو!

مرکه

استاد عبدالفتاح جواد

په دې وروستيو کې جمعيت اصلاح د هيواد د اقتصاد د پياوړتيا په موخه له وطني توکيو نه د ګټې اخيستنې په موخه د هيواد په کچه کمپاين پر لاره اچولې دی، ترڅو هيوادوالو له ملي توليداتو د بهرنيو هغو په مقابل کې ګټه پورته کړي، په دې اړه او د جمعيت اصلاح د نورو فعاليتونو په اړه مو د جمعيت اصلاح د دعوت او ارشاد مسؤول استاد عبدالفتاح جواد، سره مرکه کړېده، چې له لوستونکو سره يې شريکوو

اصلاح رسنيز ګروپ

پوښتنه: کوم يو ميا شتنی کمپاين چې جمعيت اصلاح د وطني توکيو د کارولو په اړه پيل کړی دی، د دې اصلي موخه څه ده؟

جواد: له بده مرغه افغانستان د اوږدې جګړې له امله په يوه مصرفي هيواد بدل شوی دی، زمونږ د اړتيا وړ توکي ټول له بهر نه راځي، تردې چې زمونږ هيواد چې ډېرې ښې ميوې لري، هغه هم له بهر نه راځي چې په‌دې ترتيب سره زمونږ اقتصاد د جوړيدو طرف ته نه‌شي تللی، مونږ په‌دې باور يو چې بايد حکومت د هيواد دننه توليدي سکتور ته ډيره توجه وکړي او ټولې آسانتياوې ورته برابرې کړي، بيا د تجارانو او پانګوالو دنده ده چې هغوی دلته فابريکې جوړې کړي او توليدات ولري، وروسته زمونږ د ملت دنده ده چې هغوی د داخلي توليدي سکتور حمايه او ملاتړ وکړي، تر څو چې مونږ خپل وطني توکي وانخلو او په‌دې توګه خپل وطني توليدات حمايه او تقويه نه کړو، نو زمونږ ملي اقتصاد به رشد ونه کړي او په‌دې توګه به تل نورو ته اړ ياستو. هغه ملتونه چې په اقتصادي لحاظ پر خپل ځان متکي نه وي، هغه هېڅکله هم هر اړخيز استقلال ته لاره نه‌شي موندلای، نو زمونږ د دې کمپاين هدف د ملي توليداتو د ملاتړ له لارې د هيواد اقتصاد پياوړی کول دي.

پوښتنه: تر دې واړاندې جمعيت اصلاح کوم ډول کمپاينونه پر لاره اچولي دي او آيا کومه نتيجه يې ورکړې ده؟

جواد: جمعيت اصلاح د فساد اورشوت پر خلاف کمپاين په لاره اچولی ؤ، د غه راز يې د رسول الله صلی الله عليه وسلم د سيرت او پيغام د عام کولو په موخه کمپاين درلود، د ملي ارزښتونو په ملاتړ کې يې کمپاين درلود، چې ډير مثبت او رغنده اغيز يې درلودې او ملت کې يې د اړوندو موضوعاتو په اړه ويښتيا او رونتيا پيدا کړه.

پوښتنه: آيا دا کمپاينونه يوازې ميډيايي بڼه لري او که په عملي ډګر کې هم ورته کار کېږي؟ او که ميداني کار ورته کېږي هيله ده چې نمونې يې پر ګوته کړئ.

جواد: ميډيا او رسنی د ټولنې په ويښولو کې ډير ستر رول لري، نو ځکه خو ترې د کمپاينونو په اړه ډيره استفاده کوو. البته د رسنيو له لارې پيغام خپرول زمونږ د کمپاين يوه برخه ده، د کمپاين زياته برخه مو ميداني او عملي کار دی، غونډې او کنفرانسونه به جوړوو، له پانګوالو او سوداګرو سره به اړيکې نيسو، له هغوی سره به وينو او فابريکو نه به يې ليدنه کوو او هغوی به نازوو، دغه راز به علماء او د پوهنتون او ښوونځيو استادان هڅوو چې د منبر او ټولګې له لارې ملت دکورنيوتوليداتوملاتړته وهڅوي.

پوښتنه: د دعوت ارشاد څانګه په عمومي ډول

کومې چارې او پروګرامونه په لاره اچوي چې خلک ترینه ګټه پورته کړي؟

جواد: جمعیت اصلاح د دین د درست او سم پوهاوي خپرولو، د ديني او ملي ارزښتونو د تقویې او ساتنې او په هیوادوالو کې د خدمت او وطن جوړونې د جذبې پیاوړې کولو په موخه اوونیز درسونه، د قرآن کریم اوونیزې غونډې او د سیرت پوهنې میاشتینې درسونه لري، د اسلامي زده‌کړې وړیا کورسونه او په کال کې یوه اونۍ په یوه موضوع باندې د ولس د ذهني ترکیز په موخه کمپاین لري، دغه راز د رسنیو له لارې ولس ته مثبت او رغنده پیغامونه ورکوي.

پوښتنه: په داسې حال کې چې په هیواد کې امنیتي حالت ښه نه دی او د سولې لپاره چې کومې هڅې روانې دي د هغو پر وړاندې هم خنډونه اچول کېږي، جمعیت اصلاح د یو پراخ او هیوادشموله ارګان په توګه په دې اړه کومې هڅې کړې او کوي یې؟

جواد: جمعیت اصلاح په‌دې باور لري چې د هیواد د پرمختګ او ترقي لپاره اړینه ده چې جګړه ودرول شي او د جګړې لاملونه نفی شي. د نړۍ او لرې هیوادونو مداخلې ختمې شي او د جګړې د دواړو طرفونو ترمینځ د حقیقي تفاهم او مخلصانه خبرو اترو له لارې، دایمي سوله ټینګه او د تل لپاره د جګړې ټغر ټول شي.

نو ځکه خو یې د سولې او نجات شورا له لارې د جګړې پر ټولو لوریو غږ کړی دی چې د خپل منځي تفاهم له لارې دې د جګړې پای ته ر سیدلو ته زمینه برابره کړي، په‌دې اړه له دواړو طرفونو سره رابطې هم شته، امید لرو چې ښه او مثبته پایله ولري.

هغه ملتونه چې په اقتصادي لحاظ پر خپل ځان متکي نه وي، هغه هېڅکله هم هر اړخیز استقلال ته لاره نهشي موندلای، نو زمونږ د دې کمپاین هدف د ملي تولیداتو د ملاتړ له لارې د هیواد اقتصاد پیاوړی کول دي.

پوښتنه: آیا د دې کمپاین (د وطني توکیو رانیونه او کارونه) په اړه له حکومتي اړوندو ادارو سره هم اړیکې نیول شوې دي او آیا په دې اړه حکومت ته کوم مشخص وړاندیزونه لرئ؟

جواد: که څه هم تر اوسه په دې کمپاین کې حکومتي خواوې نه دې شریک شوي او زمونږ اصلي موخه د هیوادوالو پام دې لوري ته را اړول دي، ترڅو خپل ملي تولیدات وکاروي او په راکړه ورکړه کې د بهرنیو اسعارو پرځای له افغانیو څخه کار واخلي.

په خواشینۍ سره باید ووایو چې د کابل په ګډون په ډېرو ولایتونو کې په غټو راکړو ورکړو کې بهرني اسعار کارول کېږي، د ډالرو استعمال خو عامه خبره ده، او په ځینو سرحدي ولایتونو کې د ګاونډیو هیوادونو پېسې کارول کېږي، ځکه چې زمونږ واردات هم اکثره له همدې ګاونډیو هیوادونو څخه دي او په دې توګه هغو خلکو ته د بهرنیو اسعارو کارووونه ګټوره پرېږدي. نو که مونږ غواړو چې په هیواد کې د بهرنیو اسعارو کارونه له مینځه لاړه شي، بیا هم باید د داخلي تولیداتو رشد او کارونې ته جدي پام وکړو. همدا راز حکومت باید په دې اړه جدي اقدام وکړي او د بهرنیو اسعارو پر کارونې بندیز ولګوي.

حکومتي ادارو کې فساد دې ته لاره هواره کړېده چې په هیواد کې څوک پانګونې ته زړه ښه نه کړي، نو باید حکومت د فساد پرضد پراخه مبارزه وکړي، همدا راز خلک دې ته وهڅوي چې په داخل کې پانګونه وکړي او په دې لاره کې تر ټولو ستر خنډونه خپله حکومت او بې‌امنیتي رامینځ ته کړي دی، چې باید ورته جدي پاملرنه وشي.

ضرورت صلح
وچالش ها وموانع فرا راه آن

عبدالوهاب هائد

صلح، یک ضرورت یا وجیبه؟

صلح، یعنی این موهبت بزرگ پروردگاری و حکمت ستوده‌ی قرآن، به حق امریست که ضرورت و اهمیتش را ملت‌های آغشته به غم و سرگشته در جنگ، خیلی به خوبی درک می‌کنند. آنگاه که کشتی زنده‌گی ملت و مردمی درگیر موج‌های سهمناک و توفنده‌ی جنگ، نزاع و کینه و کدورت شود و سرنشینان آن کشتی یعنی ملت‌ها، باگذشت هر روز و هر ساعت و هر لحظه دستخوش هول و هراس و پریشان حالی های ناشی از جنگ و مصایب کینه توزانه شود، به وضاحت می توان دریافت که صلح، چقدر از اهمیت و ارزش والای برخوردار است.

برهمگان هویداست که صلح در شرایط کنونی کشورما، با توجه به پیچیدگی‌های سیاسی و استخباراتی، نامشخص بودن تعاریفی از سیاست‌های کشوری و فرامرزی، کاستی‌ها و نیازمندی های بی حد و حصر درعرصه‌های مختلف اقتصادی، سیاسی، امنیتی و حتا اجتماعی، از چه جایگاهی برخوردار بوده و به چه پیمانه خریدارانی خواهد داشت؟ ملتی که از سالیان دراز به این سو در منجلاب اشک و خون، دود و بارود، یأس و ناامیدی، تجاوز و تعدی، بی باوری و بی اعتمادی دست و پامی زند و هرازگاهی هم که روزنه‌ی از امید به فرداهای روشن از سوی به روی شان باز می‌شود، بدون ضیاع وقت، هبای سیه روزی و نژند از سوی دیگر سر می‌کشد و بر آیینه‌ی امید و اعتماد این ملت سایه می اندازد و همه‌ی شادی و سرخوشی هایش را می گیرد.

با آنکه همه میدانیم، در نبود صلح؛ دیو سیاه وحشت و جنگ، خانه‌ها را می سوزد، آبادی‌ها را به ویرانه وهستی را به نیستی مبدل می کند و در نبود صلح، نه از درس و تعلیم پیامی میتوان دریافت و نه از فرهنگ و مدنیت آوازه‌ای، هم عزت و غرور ملت‌ها درهم کوبیده می‌شود و هم هستی مادی و معنوی شان به یغما می‌رود، آرمان‌های بلند و بالای انسانی ملت‌ها و اهداف بزرگ کشور سازی و ملت سازی شان قربانی فرافگنی‌ها و ندانم کاری‌های متصدیان امور می گردد. این همه که ما به عنوان پیامدهای نبود صلح عنوان کردیم، در سرزمین ما به خوبی مشهود و ملموس است.

خوب میدانیم که اگر صلح در کشور و یا سرزمین جنگ زده و آسیب پذیری به وجود بیاید، بدون شک، نتایجی چون: عمران و آبادی، فرهنگ و مدنیت، همزیستی مسالمت آمیز ملت‌ها، برادری و برابری، عدالت و همدیگر پذیری، اقتصاد و امنیت، نظام و حکومت‌داری کارا و مؤثر و سازندگی و بی‌نیازی را در پی خواهد داشت. بنابرین ما می گوییم! صلح نه یک ضرورت؛ بل، یک و جیبه برای هر فردی از ا حاد ملت این سرزمین - به ویژه افراد ذیدخل در سیاست و تدبیر کشور و اطراف درگیر جنگ و منازعه- است. طبق فرموده‌ی قرآن: «والصلح خیر» صلح ضامن همه‌ی خوبی ها ست و همچنان درجای دیگر می خوانیم:«من أحیاها فکأنما أحیا النَّاسَ جَمیعاً» (کسی فردی را زنده کند گو یا تمام مردم را زنده کرده است). چه زیباست که این صلح، زندگی و حیات و عافیت و شادی و طراوت برمی گرداند. و زیباتر از آن اینکه، همه‌ی اطراف و جوانب درگیر در کشورما، با درک حساسیت‌های موجود و به ستوه آمدگی ملت مظلوم کشور، به این امر مهم تن داده و برای ساختن یک کشور آزاد، آباد و سربلند دست برادری بفشارند.

چالش ها و موانع فرا راه صلح

تردیدی وجود ندارد که در هیچ نقطه‌ی از جهان ملتی را نخواهیم یافت که در گیر جنگ و همدیگر کشی باشد و همه روزه در آتش نفاق و ستم دست و پا بزند و با خون قربانیان و کشتگانش تاریخ بنویسد، اما با آنهم علاقه‌ی به صلح نداشته باشد؛! این مضحکه‌ی بیش نیست. اما چرا سالیانیست که ملت ها در جا جای دنیا به ویژه در سرزمین الم کشیده‌ی ما افغانستان، نمیتوانند به این موهبت

الهی دست یابند و از مزایای آن بهره‌ی داشته باشند؟ چرا هنوز هم این ملت در میان خون و آتش دست و پا می‌زند و هر روز پس از روزی گوشه گوشه‌ی این مرزوبوم گواه قربانیان ناشی از فراق صلح بوده و سینه‌ی اندوه گین این خاکدان این درد را با بیچاره‌گی تمام تحمل می کند؟ آیا این ملت با واژه مقدس«صلح» متارکه کرده است؟ آیا واقعاً این مردم به اهمیت صلح پی نبرده اند؟ پرسش هاییست که پاسخش را درین چند نکته‌ی زیر که به بیان دیگر به آنها به عنوان چالش‌ها و موانع صلح اشاره می نمایم، بخوانید:

در نیازبودن صلح شکی نیست و لابد همه تشنه‌ی تأمین آن و چشم به راه فریاد های صلح طلبانه از سوی اطراف درگیرند و بی‌صبرانه انتظار آن را دارند، تا دیگر اشکی بر رخسار مادری در سوگ فرزندی نریزد و طفل یتیمی فریاد بی پدری سر ندهد، اما:

• بهره گیری سیاسی کشورهای متکبر جهان، با استفاده از روش نگهداری موازنه‌ی جنگ، آنهم در فضای مملو از بی باوری و سطح پایین سواد و تربیت و همچنان حرص به سرمایه و موقف سیاسی در جغرافیای ما، یکی از موانع و چالش هاییست که هرازگاهی پروسه‌های صلح را به نحوی به چالش کشیده است و تلاش صورت گرفته است، تانقطه‌ی فشاری در قسمت‌های از نوار مرزی و یاهم در داخل خاک کشور، شکل داده شود و از آن به عنوان بهانه‌ی حضور در منطقه سود ببرند. و این معضله جز با بالابردن سطح تربیت فکری و رشد بلوغ سیاسی در میان همه اتباع کشور حل نخواهد شد.

• مداخله‌ی مغرضانه و خلاف تعهدات بین المللی از سوی برخی از کشورهای همسایه در پیوند به بوجود آمدن یک نظام همه شمول و فراگیر در کشور که ممثل حضور همه اقشار، طیف‌ها و توده‌های فکری، زبانی و نژادی در افغانستان باشد و این موضوع نیز بی تردید برخاسته از جهل حاکم در جامعه نسبت به بینش دینی و میزان اثرپذیری مردم از تبلیغات سوی

مداخله‌ی مغرضانه و خلاف تعهدات بین المللی از سوی برخی از کشورهای همسایه در پیوند به بوجود آمدن یک نظام همه شمول و فراگیر در کشور که ممثل حضور همه اقشار، طیف ها و توده های فکری، زبانی و نژادی در افغانستان باشد و این موضوع نیز بی تردید برخاسته از جهل حاکم در جامعه نسبت به بینش دینی و میزان اثرپذیری مردم از تبلیغات سوی دشمنان دین و میهن است که به عنوان مانع جدی صلح را تهدید می کند.

دشمنان دین و میهن است که به عنوان مانع جدی صلح را تهدید می کند.

• سطح پایین آگاهی تربیتی-دینی ملت‌ها و عدم توسل به احکام و آموزه‌های دینی در امور سیاسی و روابط دیپلوماتیک میان کشوری و فراکشوری .

• قرائت های متفاوت و حتا گاهی سخت گیرانه و منفعت جویانه از دین و به فراموشی سپردن فرهنگ مروت و مدارا در جبهه گیری‌ها و صف کشی‌های سیاسی و نظامی علیه همدیگر.

• بی توجهی زمامداران و عناصر موجود در رده‌های مختلف حکومتی به امر حکومت‌داری خوب و حدس و گمان‌های از وجود فساد اداری در ادارات و وزارتخانه‌ها، به ویژه در نهادهای عدلی وقضایی که زمینه را برای سر بازگیری مخالفان دولت از میان توده‌های حساس و ناراضی از نظام فراهم می‌کند.

• بزرگ نمایی کاستی‌ها و اشتباهات از سوی رسانه‌ها با استفاده از آزادی بیان و تبلیغ و ترویج ابتذال و برنامه‌های منافی اخلاق و ارزش‌های دینی و ملی از سوی اکثری از رسانه‌های تصویری و صوتی در کشور، که این امر نیز میتواند زمینه را هم برای تحریک احساسات مردم و جبهه گیری در برابر نظام و هم برای تخدیر اذهان و افکار آنان به منظور تعمیل و مرعی قراردادن برنامه‌های ضد اسلامی و ضد انسانی دشمنان دین و وطن بصورت خواسته و نخواسته مساعد سازد.

• کم علاقگی حلقات کوچک بر سراقتدار در داخل کشور و تبلیغ تأسفبارعدم بخشندگی و گذشت در میان اتباع کشور، برای به ثمر نرسیدن پروسه‌های صلح و فریادهای صلح طلبانه ی ملت.

• رعایت نکردن اصول مصالحه، گاهی از یکسو و گاهی از اطراف مصالحه در امر گذشت و پذیرش برخی از اشتباهات و خواسته‌ها که این امر یکی از ویژگی های بارز و مهم در امر مصالحه است، پروسه‌ی مصالحه را به کندی مواجه ساخته و حتا بی نتیجه پایان خواهد داد. لا جرم برای مصالحه باید هردو جانب مصالحه قدری انعطاف پذیر باشند و برهمدیگر گذشت داشته و حتا برخی از خواسته‌های همدیگر را بپذیرند.

• کم توجهی به چگونگی ترکیب هیئت‌های مذاکره کننده طرفین مصالحه از سوی هردوجانب به لحاظ تجربه، تقوا و عزت نفس، گذشته‌ی سیاسی و مدیریتی، جایگاه اجتماعی و میزان اثرگذاری آنها.

با توجه به آنچه در بالا تذکر رفت، هم اهمیت و ضرورت صلح و هم چالش‌ها و موانع فراراه آن را با اتکا به برخی از نصوص و مطالعه از شرایط موجود در کشور درین مقاله به بحث گرفتم و بدون تردید، نگارنده‌ی این مقاله رسیدن به نتیجه‌ی مطلوب در امر تأمین صلح را در از میان برداشتن موانع یاد شده و درک اهمیت و ضرورت این امر عظیم (صلح) در کشور به منظور برچیدن بساط جنگ و کشتار و خون و آتش میدانم.

به امید صلح و صفا و امنیت و عافیت، برای ملت سرافراز و میهن عزیزمان افغانستان.

له وطن سره
شعارې او شعرې مينه

ليکوال رحيم الله حريفال

ام المومنين عايشه (رضى الله عنها) وايې: کله، چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) مدينې منورې ته ورسيد؛ هلته ابوبکراو بلال (رضي الله عنهم) سختې تبې ونيول، زه ورغلم او ورته ومې وويل: پلاره جانه! څنګه يې؟ او بلاله ته څنګه يې؟

عايشه (رضي الله عنها) وايې: ابوبکر (رضي الله عنه) به د تبې په وخت کې دا شعر وايه: هر چاته په خپل کور کې سهار په خير ويل کېږي، په داسې حال کې چې مرګی يې د څپلۍ له تسمې هم ورلنډ دی.

او وايې کله به چې د بلال حالت لږ غوندې ښه شو، نو په خپل خواږه آواز سره به يې داسې ويل: (کاشکې خبر واى چې کومه شپه په مکه کې تيرولى شم او شاوخوا مې بوټي واى او آيا کومه ورځ به د (مجنى) د اوبو پر چينې ورپښې شم؟ او آيا د شامي او طفيل غرونه به بيا ووينم؟) ام المومنين وايي: زه بيا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ته ورغلم او له دې حال نه مې خبر کړ، نو رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وفرمايل: خدايه! په شيبه، عتبه او اميه لعنت وکړې، هغوئ مونږ له خپل وطن نه د رنځونو زمکې ته را وشړلوو.

هو! له وطن سره مينه د انسان په خټه او فطرت کې اغږل شوې ده. انسان چې پر کومه خاوره او وطن کې ژوند کوي، هلته چې د ماشومتوب شاهانه شيبې تاريخ ته سپاري، هلته چې د ټول ژوند ښکلي او له کينې او کرکې خالي وختونه تيروي او هلته چې خاپوړې کوي؛ حتما به ورسره مينه لري.

هو! د چا چې په وطن او خلکو زړه خوږېږي، هغوئ ورسره مينه کوي، هغوئ يې په غمونو اوښکې تويوي او په خوښيو يې خوښي څرګنده وي. څوک چې له وطن او خاورې سره مينه لري، هغه بيا د خلکو او ولسونو په زړونو کې هم ځای لري چې نه بيلګه يې ارمان لرونکي اوخاورې ته وفادار شاعران دي.

تل يې د وطن په دردونو ژړلي دي او دا مينه يوازې په ويلو سره نه ثابتېږي چې ووايي له هېواد او خاورې سره مينه لرم؛ بلکې دا به د زړه له تله وي؛ کړنې به يې هم د هيواد لپاره وي، کومه خبره چې له زړه نه، نه وي، هغه په نورو زړونو هم تاثير نه کوي، کې شاعران هم په زور شعر وايي، هغه شعر يوازې شعار دى او پر نورو زړونو به هيڅکله هم اغيز ونه کړي.

درويش درانى وايي:

چې بيا نه توره پورته شي نه سر په وينو رنګ شي
باداره دغه جنګ دې د وطن اخري جنګ شي

دلته د شاعر زړه دردېدلى دى، شاعر نور له جنګ جګړو ستړى دى، شاعر له خدايه غواړي چې له وطن څخه يې د جګړې ټغر ټول شي.

شاعران خو د احساساتو او عواطفو په نړۍ کې ژوند کوي چې احساس يې د ستايلو دى.

زمونږ خاورې او هېواد کومې بدې ورځې چې ليدلې او اوس يې هم وينې هغه يې د هغو زامنو له لاسه دي چې د سياست ډګر ته يې دانګلي دي؛ يو ډله يې د يوه په پښو کې ور لويدلې ده او بله ډله يې بيا د نورو ډول ته نځيدلې ده او که له وطن او خاورې سره يې د مينې څرګندونه هم کړې ده، يوازې نمايشي وه او ده.

همدا راز ډيرى شاعران، ليکولان او د قلم خاوندان هم يوازې شعاريان دي، کړنې به يې يوڅه وي او خبرې به يې بل څه. د وطن د مينې شعارونه به ورکوي، خو د يوې روپۍ پر بيه به يې پر نورو پلوري، د ګټې او هوس لپاره به هر ذلت ته غاړه ږدي.

دا په ياد ولرئ هر هغه څوک، چې غواړي د خپل وطن او خلکو لپاره کار وکړي؛ هغوئ به تر ټولو ړومبى له پردیو څخه بې نيازه کېږي، په پردیو پورې به هيلې نه تړي، له خپلو خلکو سره به مينه لري، د خپل هېواد ملي شتمنى او ګټې به ورته ارزښت لري، د خپل ولس د بېوزلو درناوى به کوي؛ هغه هم د زړه له تله، که نه نو بيا هسې شعاريان دي چې شعر يې د ګټې د مړولو او د هوسونو د پوره کولو لپاره يوه تجارتي وسيله ده او په زړه کې د هيواد او خلکو درد هيڅ ځای نه لري.

هر ډله او کس چې دلته د اوږد مهال لپاره کار کول غواړي دې ټکي ته بايد په جدي توګه پاملرنه وکړي، د خپلو ځوانانو په زړونو کې له خلکو او وطن سره مينې ته ځای ورکړي او دې ته هم بايد متوجې واوسي چې تاريخ به هره وړه او غټه جفا، هر چا چې کړې وي خپلې سينې ته وسپاري او راتلونکي نسلونه به بيا د هېواد او خلکو دښمنان تر نن هم ښه پيژني.

راشه د رحمت بارانه ښار اخيستى اور دى
ژوند لکه د کلي د چنار اخيستى اور دى
راشئ زما اوښکې ورله يوسئ بلبلانو
سوزي درنه ښکلي لاله زار اخستى اور دى

کاروان

habibi@eslahonline.net :اریکپ

گلبرگهای ادب

دارچین قدرت یادگیری را بالا می‌برد

خوردن روزانه دارچین می‌تواند به دانش آموزها و دانشـــجوها کمک کند، قدرت یادگیری‌شان را افزایش دهند.

به گزارش پایگاه خبری« سلامانه» به نقل از سایت«upi»، آزمایش‌های انجام شده روی موش‌ها در آمریکا نشـــان می‌دهد، موش‌هایی که دارچین می‌خورند، سریع‌تر مسیرهای پیچ در پیچ را یاد می‌گیرند و در نتیجه دانشمندان به این باور رسیده‌اند که بعضی از انواع دارچین می‌تواند عملکرد مغز را بهبود دهد.

اغلب تحقیقات انجام شده روی دارچین به تأثیر آن روی دیابت می‌پردازد اما وقتی دانشـــمندان اثر آن را روی مغز موش‌ها بررســـی کردند، متوجه تقویت ســـاختار سلول‌های مغز و بهبود عملکرد ذهن در آن‌ها شدند.

در این پژوهش، دانشـــمندان موش‌هایی که قدرت یادگیری کمتری داشـــتند را با دارچین تحت درمان قرار دادند و متوجه شـــدند، این حیوانات بعد از تنها یک ماه، در زمانی کمتر از نصف زمان اولیه می‌توانند مسیر مارپیچ را طی کنند و به هدف برسند.

هرعمل از روی خشم، محکوم به شکست است.

یک روز صـــبح، چنگیزخان مغول و درباریانش برای شـــکار بیرون رفتند. همراهانش تیرو کمانشـــان را برداشتند و چنگیزخان شاهین محبوبش را روی ساعدش نشاند. شاهین از هر پیکانی دقیق تر و بهتر بود، چرا که می توانست در آسمان بالا برود و آنچه را ببیند که انسان نمی دید.

آن روز با وجود تمام شـــور و هیجان گروه، شـــکاری نکردند. چنگیزخان مایوس به اردو برگشـــت، اما برای آنکه ناکامی اش باعث تضعیف روحیه ی همراهانش نشود، از گروه جدا شد و تصمیم گرفت تنها قدم بزند.

بیشتر از حد در جنگل مانده بودند و نزدیک بود خان از خ ستگی و ت شنگی از پا در بیاید. گرمای تاب ستان تمام جویبارها را خشـــکانده بود و آبی پیدا نمی کرد، تا اینکه رگه ی آبی دید که از روی ســـنگی جاری بود. خان شـــاهین را از روی بازویش بر زمین گذاشـــت و جام نقره ی کوچکش را که همیشـــه همراهش بود، برداشت. پرشدن جام مدت زیادی طول کشید، اما وقتی می خواست آن را به لبش نزدیک کند، شاهین بال زد و جام را از دست او بیرون انداخت.

چنگیز خان خ شمگین شد، اما شاهین حیوان محبوبش بود، شاید او هم ت شنه اش بود. جام را بردا شت، خاک را از آن زدود و دوباره پر کرد.

اما جام تا نیمه پر ن شده بود که شاهین دوباره آن را پرت کرد و آبش را بیرون ریخت. چنگیزخان حیوانش را دوست داشت، اما می دانست نباید بگذارد کسی به هیچ شکلی به او بی احترامی کند، چرا که اگر کسی از دور این صحنه را می دید، بعد به سربازانش می گفت که فاتح کبیر نمی تواند یک پرنده ی ساده را مهار کند.

این بار شمشیر از غلاف بیرون کشید، جام را برداشت و شروع کرد به پر کردن آن. یک چشمش را به آب دوخته بود و دیگری را به شاهین. همین که جام پر شد و می خواست آن را بنوشد، شاهین دوباره بال زد و به طرف او حمله آورد. چنگیزخان با یک ضربه ی دقیق سینه ی شاهین را شکافت.

ولی دیگرجریان آب خ شک شده بود. چنگیزخان که م صمم بود به هر شکلی آب را بنو شد، از صخره بالا رفت تا سرچ شمه را پیدا کند. اما در کمال تعجب متوجه شد که آن بالا برکه ی آب کوچکی ا ست و و سط آن، یکی از سـمی ترین مارهای منطقه مرده اســت. اگر از آب خورده بود، دیگر در میان زندگان نبود. خان شـاهین مرده اش را در آغوش گرفت و به اردوگاه برگشـت. دسـتور داد مجسـمه ی زرینی از این پرنده بسازند و روی یکی از بال هایش حک کنند:

یک دوست، حتی وقتی کاری می کند که دوست ندارید، هنوز دوست شماست.

و بر بال دیگرش نوشتند:

هر عمل از روی خشم، محکوم به شکست است.

ای کاش مَرد بودم!

تا هنگام رفتن به سـوی مسـجد، آب وضـوء هنوز بر پیشـانی ام باقی مانده و هوای سرد بدنم را لمس کند.. به سوی قبله بایستم، صدایم را بلند کرده و آذان بگویم.. الله اکبر..

آه پروردگارا! این چه قدر زیباست..

ای کاش مرد بودم!. تا برای خواندن نمازهایم، پنج بار به سوی مسجد نزدیک خانه یمان بروم، مســـجدی که هر روز آن را از پنجره ی آشـــپزخانه ام می بینم.. تا هر قدمی را که برمی دارم با آن گناهی از گناهانم بخشـیده و با دیگری درجه ام بالاتر برود.. زود به راه بیفتم و قلبم به تپش بیفتد و برای ایســـتادن پشـــت سر امام در صـف اول، از دیگران پیشـی بگیرم، لب هایم را حرکت داده و بگویم: "آمین"، آن را همراه فرشتگان زمزمه کنم و مورد رحمت الهی قرار گیرم.

ای کاش...

ahlesonnathaq.blog.ir

مهربانی پروردگار

فرعون گفت " : أنا ربكم الأعلى" ..

"من پروردگار بزرگ شما هستم"

الله چطور جواب او را داد؟

الله متعال به موسی و هارون فرمود:

اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (43) فَقُولَا لَهُ قَوْلاً لَيِّناً لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى

به سـوی فرعون بروید، بی گمان او سرکشـی کرده اسـت.پس به نرمی با او سـخن بگویید، شاید که او پند گیرد یا(از پروردگارش)بترسد.

یکی از صالحین که این آیه را شنید گفت:

پاک و منزه ای برای توســـت پروردگارا، این مهربانی ات اســـت نســـبت به فرعون کسی که گفت:

"أنا ربكم الأعلى"

پس چگونه خواهد بود مهربانی تو نسبت به عبدی که می گوید:

"سُبحانك ربي الأعلى ...!! "

چلوونکی: عبدالرزاق حبیبي

معلوماتي

کوچنۍ حشرې ټول اورګاډی له مشکل سره مخ کړ

وايي په ۱۹۸۳ ميلادي کال د توکيو په يو اورګاډي کې ستونزه را پيدا شوه او چې سورلۍ او چلوونکو يې هرځومره کوښښ وکړ دروازه يې خلاصه نه کړی شوه په اورګاډي کې ۲۵۰۰ سورلۍ بندې پاتې شوې وې او انجينيرانو له ډېر کوښښ وروسته وموندله چې د دروازې د کنټرول په ځای کې يوه کوچنۍ خزنده ورغلې او د دروازې د خلاصېدو مخه نيسي.

څه فکر کوئ يو څو ملي مټره خزنده تر ۲۵۰۰ کسان په ستونزه کې اچولو کې به مونږ ته څه درس وي؟

آيا دا دې ښکارندويي نه کوي چې کله کله مونږ هم په يو کوچني کار کې ستر خيانت وکړو، دروغ ووايو په ناحقه شاهدي ورکړو مونږ ته کوچنۍ ښکاره شي خو په دې کوچني کار د الله تعالی د رحمت دروزاې پر ځان بندې کړو؟

تمدن او خپلواکي

تمدن دا نه دی چې د تلويزيون مخې ته خولوازي وکړې، تمدن دا دی چې تلويزيون جوړ کړې.

تمدن دا نه دی چې د انګريزي وړينو ټوکرونو په پېرنه کې له نورو سره سيالي وکړې، تمدن دا دی چې د ورېښلو او اوبدلو چل يې زده کړې.

تمدن نن ورځ علم، صنعت، ټکنالوژي، پرمختګ او اقتصادي ځواک ته وايي.

آزادي او خپلواکي به له کومه شي چې ډوډی، وسله، او کالي مو د نورو په لاس جوړېږي.

زمونږ واک به د هغو په لاس کې وي، چې زمونږ کپ يې په لاس کې دی. ژر دی چې هغه به زمونږ هېواد ونيسي، پرته له دې چې يو عسکر زمونږ خاورې ته راولېږي يا يوه مرمی زمونږ په لور را وولي. هغه به خپله اراده د ځواک او غوسې له کارونې پرته پر مونږ ومني. د هغه له پاره يوازې زمونږ ارتيا کفايت کوي. هغه کولی شي چې د هر ډول توکو نرخ لوړ کړي او څومره چې وغواړي هومره مو بېوزله کړي.

محتاج آزادي نه لري، او سوالګر خپلواکي.

ليکنه: دکتور مصطفی محمود

ژباړه: ډاکټر غنچه ګل ارمان

مسلمانه کورنۍ دې ته وايي!

مسلمانه کورنۍ هغې کورنۍ ته ويل کېږي، چې د هغې ټول غړي د الهی احکامو او محمدي شريعت په ارشاداتو ټينګ ولاړ وي. د ښو اخلاقو درلودل، د اسلامي آدابو رعايتول، د يو بل احترام، په ماشومانو شفقت او د مشرانو احترام، دعلم او پوهې د لاسته راوړلو لپاره هڅه او هاند او له حلالې لارې د ژوند ارتياوو لاسته راوړل، د اسلامي کورنۍ ځرګنده ځانګړتياوې دي. په ديني او دنيوي وجايبو او مسؤوليتونو اداء کولو کې خير او سعادت ګڼل له کينې، درواغو او غيبت نه لرې والی، نا سمې نفسياتي غوښتنې د الهي احکامو په الهام منکوب او له منځه وړل، له خيانت، ظلم او تېري نه ځان ساتل او ليريوالی تريې وکړي او په هر حالت کې پر خپلو اعمالو خدای جل جلاله حاضر او ناظر وګڼي او د دغه مبارک حديث مصداق وګرځي: المسلم من سلم المسلمون من لسانه و يده. ژباړه: کامل مسلمان هغه ځوک دی، چې مسلمانان يې د لاس او خولې له شر ځخه خوندي وي.

کله چې ايمانونه قوي وو

دواړو لښکرو د جګړې لپاره خپلی ليکې جوړولې چې ناڅاپه مسلمانان متوجې شول چې فارسيانو په جګړه کولو روزل شوی زمری له ځانو سره راوستی او په غير دمخکينی خبرتيا د مسلمانانو په ليکو ورخوشی کړ، زمري خپل غا ښونه را ايستلي رمباړې وهلې او د مسلمانانو پر لور ورخوشی ؤ.

د مسلمانانو د ليکو نه يو ځوان چې د زمري په شان زړه لرلو را ووت او د زمري په لور ور رهي شو، ډېر ډارونکی اوحيرانونکی منظر ؤ چې هېڅ تصور يې نشو کيدلی، زما په اند په تاريخ کی به داسی پېښه نه وي ثبت چې انسان دې د زمري سره غيږ په غيږ کيدو ته ورغلي وي

دواړو لښکرو کتل او په دې ډېر حيران وو چې څنګه يو انسان چې د هغه قوت هرځومره زيات وي د زمري مقابله کولای شی،

زمونږ دا زمری د هوا د څپو په شان د زمري په لور پداسی حال ور روان ؤ چې د زمري هېڅ وېره په زړه کی نه وه بلکې په دې ډاډمن ؤ چې زمری دده څخه وېرېږي، بيايې په زمري باندې د توري څو ګذارونه وکړل چې په نتيجه کی يې زمری مردار شو

ددې پېښې په ليدو سره د فارسيانو په زړونو کی د ډار او وېرې يخې څپې ننوتې چې څنګه د يو داسې لښکر مقابله کولای شو چې مجاهدين يي د زمريانو څخه نه وېرېږی، هماغه ؤ چې مسلمانانو هغوی د وچو وښو په شان د پښو لاندې دل کړل او يوه عظيمه بريا يي تر لاسه کړه

بيا د لښکر اعلی قومندان سعد بن ابی وقاص د هغه مجاهد د درناوي او په تندي باندی د ښکلولو لپاره ورغلو خو هغه مجاهد د خپل قومندان په پښو ور پريوتو او ښکل يې کړې او ويې ويل چې ستا غوندې قومندان پښې بايد ښکل شي دا ځوان هاشم بن عتبه ابن ابی وقاص ؤ (ژباړه استاذ محمد شفيق مشفق).

د سوداګرۍ په نړیوال سازمان کې د افغانستان غړیتوب؛ یو ښه ګام، خو که ګټه ترینه پورته شي!

اصلاح رسنیز ګروپ/ نعمت الله عزیزی

افغانستان د سوداګرۍ د نړیوال سازمان رسمي او بشپړ غړیتوب ترلاسه کړ. افغانستان یوسل او څلورشپېتم هېواد دی چې په (World Trade Organization) یا (WTO) سازمان کې یې د روان کال (۱۳۹۵لمریز) د زمري په اتمه نېټه رسمي غړیتوب ترلاسه کړ.

د سوداګرۍ نړیوال سازمان چې په ۱۹۹۵ زیږدیز کال کې رامنځته شوی، د نړیوالې سوداګرۍ قوانین تنظیم او د غړو هېوادونو تر منځ سوداګریزې ستونزې حل کوي، د دې نړیوال سازمان په اهدافو کې د ژوند د کچې لوړول، په غړو هیوادونو کې د بشپړ اشتغال یا توظف تامینول، د صنعت او سوداګرۍ پراختیا او پدې برخه کې له نړیوالو منابعو څخه ښه ګټه اخیستنه، هر اړخیزه او پایداره انکشاف، د چاپېریال ساتنه او په بین المللي تجارت کې د پرمختګ په حال هیوادونو وندې زیاتول او په نړیوال تجارت کې ورته د رشد زمینې برابرول شامل دي.

افغانستان چې په وچه کې ګیر هېواد دي، همیشه یې سوداګر د خپلو ګاونډیو هیوادونو په ځانګړې ډول ایران او پاکستان له ټرانزیټي لارو څخه ګټه اخلي چې له ګڼو ستونزو سره مخ کېږي او ګاونډي هیوادونه د افغانستان له دې مجبوریت څخه سیاسي ګټه پورته کوي، اوس چې له ایران څخه پرته د افغانستان ټول ګاونډي هېوادونه د سوداګرۍ په نړیوال سازمان کې وار له مخه غړیتوب لري، ځینې شنونکي تر یو بریده د ټرانزیټ ستونزې حل ته خوشبین دي.

افغان چارواکي هم هیله لري چې په دې سازمان کې به د افغانستان غړیتوب د سوداګرۍ د پراختیا او د ټرانزیټي ستونزو د حل لامل شي.

افغانستان ته د سوداګرۍ د نړیوال سازمان ګټې څه دي؟ د دې سازمان غړیتوب به د ټرانزیټي ستونزو په حل کې تر کومه رول ولري؟ او دا چې آیا افغانستان به وکولای شي ځان پر هغو معیارونو برابر کړي چې د سوداګرۍ نړیوال سازمان یې غوښتنه کوي؟ دا او ځینې نورې مهمې پوښتنې مو له کارپوهانو، شنونکو او مسوولینو سره څېړلې دي چې د لوستلو بلنه یې درکوو.

د سوداګرۍ په نړیوال سازمان کې د افغانستان غړیتوب څومره د اهمیت وړ دی؟

د کابل پوهنتون د اقتصاد پوهنځي استاد تاج محمد اکبر یې په هکله وایي: دا غړیتوب دوې برخې لري: یو دا چې د افغانستان غړیتوب په دې سازمان کې له نورو هېوادونو سره یوه لاره پرانیزي چې د افغانستان د راتلونکې لپاره ښه کار دی.

خو د ښاغلي اکبر په وینا په اوسني حالت کې افغانستان له ستونزو سره مخ دی او په دې سازمان کې له نورو غړیو هېوادونو سره د سیالۍ جوګه نه دی او آن د سېمې له هېوادونو سره هم د سیالۍ توان نه لري او ډېر محدود توکي لري چې نورو هېوادونو ته یې صادر کړي.

د دې اقتصادي کارپوه په اند همدا اوس په افغانستان کې د ځینې وارداتي توکیو نرخونه دومره ټیټ دی چې له داخلي تولید سره سیالي کوي، دلیل یې هم په هغو هېوادونو کې د زیربنایي جوړښتونو، د بانکداری منظم سیستم او د لازمو امکاناتو شتون دی. چې په خواشینۍ سره په افغانستان کې بیا د داخلي تولیداتو او پانګونې لپاره دومره امکانات شتون نه لري او آن چې د سوداګرو او پانګوالو ځاني او مالي خوندیتوب ته هم هیڅ پاملرنه نه کېږي.

د ښاغلي تاج محمد اکبر په وینا دا چې د هېواد په اوسني وضعیت کې پانګونې ته لازم شرایط مساعد نه دي او داخلي تولیدات نه شي کولای له بهرنیو توکیو سره سیالي وکړي، نو پر دې اساس د سوداګرۍ په نړیوال سازمان کې د افغانستان غړیتوب -سره له دې چې ښه ګام دي- خو هغه وخت په لا ډېر ښه ثابت شوي وو چې په نړیوالو بازارونو کې د افغانستان توکیو او داخلي تولیداتو د سیالي توان درلودلای.

له بلې خوا د افغانستان د سوداګرۍ او صنایعو خونو د مطبوعاتو مسوول محمد صیام پسرلی وایي: افغان حکومت په وروستیو کې ښې لاسته راوړنې درلودلې چې یو له هغو څخه د سوداګرۍ د نړیوال سازمان غړیتوب اخیستل وو.

نوموړی زیاتوي: په دې کې شک نه‌شته چې دا سازمان ګټې او تاوانونه لري، خو په وینا یې په ځانګړې ډول د وروسته پاتې او یا د پرمختګ په حال کې هېوادونو لپاره ځانګړې امتیازونه هم لري چې په کار ده افغان حکومت له هغو نه هراړخیزه ګټه پورته کړي.

د نوموړي په وینا د (ډبلیو ټی آو) سازمان به له افغانستان سره مرسته وکړي چې خپلې ټرانزیټي او سوداګریزې اړیکې له غړیو هېوادونو سره پراخې کړي. خو ښاغلی پسرلی زیاتوي: دا هم یو شرط

دی چې د افغانستان داخلي قوانین باید د نړیوالو معیارونو پر اساس جوړ کړل شي چې په وینا یې په دې برخه کې هم له نیکمرغه د سوداګرۍ او صنایعو وزارت ۲۰ قوانین، ۵ طرزالعملونه او ۲ مقررې اصلاح کړې دي.

نومورې همدارنګه په دې سازمان کې د افغانستان غړیتوب د دې هېواد د اقتصاد او سوداګرۍ لپاره مهم ګام ګڼي.

د سوداګرۍ او صنایعو وزارت ویاند مسافر قوقندي د سوداګرۍ په نړیوال سازمان کې د افغانستان غړیتوب په مختلفو اړخونو کې ګټور ګڼي او وایي: د افغانستان د اقتصادي وضعیت د ښه والي په موخه د پانګونې د را جلبولو لپاره د دې سازمان غړیتوب خورا مهم دی او په باور یې، کله چې افغانستان په دې سازمان کې غړیتوب ترلاسه کړ، په اصل کې یې یو نړیوال با اعتباره تضمین لاسته راوړ چې د ډېرو پانګونو د جلب لامل به وګرځي.

د نومورې په وینا کله چې په هېواد کې پانګونې ترسره شي او پانګونې جلب کړای شي، دا د هېواد د اقتصادي ودې، د بېکارۍ د کمیدو او کاري زمینو د رامنځته کېدو لامل ګرځي او په وینا یې د افغانستان په ځېر لږ پرمختللو هېوادونو چې کله د سوداګرۍ سازمان غړیتوب ترلاسه کړی، له ۱،۵ تر ۳ کلنه اقتصادي وده یې کړې چې تمه ده افغانستان هم ترې برخمن شي.

همدارنګه د سوداګرۍ وزارت ویاند باور لري چې په دې کار سره د سوداګرۍ د نړیوال سازمان د ۱۶۳ غړیو هېوادونو بازارونو ته د افغانستان د میوو، سبزیو او نورو داخلي تولیدات لاره پرانیستل شوه.

د نومورې په وینا د دې سازمان موخو ته په کتو سره -چې په ټرانزیټ کې د آسانتیاوو رامنځته کول، د اقتصادي ودې زیاتوالي همدارنګه د کاري فرصتونو رامنځته کول دي- باور لرو چې په دې سازمان کې به د افغانستان غړیتوب د داخلي تولیداتو، اقتصادي ودې، د پانګونې د جلب، صادراتو زیاتوالي او د کاري زمینو رامنځته کولو کې مهم رول ولري.

له ګاونډیو سره ټرانزیټي ستونزې او د (WTO) سازمان رول:

افغانستان چې په وچه کې ګیر هېواد دي او تر ډېره د سوداګرۍ په برخه کې له ستونزه سره مخ دی او تل یې د ګاونډیو هېوادونو پاکستان او ایران څخه د ټرانزیټ په هکله شکایت درلود، اوس چې افغانستان د سوداګرۍ د نړیوال سازمان غړیتوب ترلاسه کړ او پاکستان وار له مخه د دې سازمان غړی دی، تر کومه کولای شي د افغان سوداګرو ټرانزیټي ستونزې ورسره هوارې شي؟

د کابل پوهنتون د اقتصاد پوهنځي استاد تاج محمد اکبر وایي: دا چې اوسني وضعیت کې یوازې دسوداګرۍ نړیوال سازمان نه دي چې پاکستان او د سېمې نور هېوادونه یې غړیتوب لري، بلکې په شانګهای سازمان کې هم د سېمې ګڼ هېوادونه غړي دي، خو دا ستونزې نه دي مطرح شوي او په افغانستان باندې تعزیرات وضع کېږي، په داسې حال کې چې د ۱۹۶۵زیږدیز کال د جینوا د کنفرانس له مخې په وچه کې ګیر هېوادونه آزادو اوبو ته د لاسرسي حق لري، خو ایران په ژمي کې پر افغانستان ګاز بند کړ او پاکستان هم تل د سوداګرۍ نه د سیاسي حربې په توګه ګټه اخلي.

د نومورې په وینا افغانستان په اقتصادي او سیاسي لحاظ په کمزوري دریځ کې دی چې باید په دې برخه کې قوي سیاست ولوبول شي.

د سوداګرۍ او صنایعو خونو د مطبوعاتو مسوول محمد صیام پسرلی بیا وایي: پرته له ایران نه د افغانستان ټول ګاونډیان د سوداګرۍ د نړیوال سازمان غړیتوب لري چې په دې سازمان کې اصول دا دي چې باید غړي هېوادونه یو له بل سره ښې سوداګریزې او ټرانیزیتي اړیکې ولري او که داسې نه وي، د یو هېواد د شکایت په صورت کې په مقابل هېواد باندې به دا سازمان فشار راوړي.

د سوداګرۍ او صنایع خونو د دې مسووول په باور دا به پاکستان باندې زمونږ د فشار آله وي، تر څو له افغانستان سره ښې سوداګریزې او ټرانزیټي اړیکې ولري. خو که چېرې همیشه ستونزې رامنځته کېږي، افغانستان به دې سازمان ته شکایت کوي، تر څو د هغه له لارې پر پاکستان باندې فشار راوړل شي.

همدارنګه د ښاغلي صیام په وینا د دې سازمان بله ښېګڼه دا ده چې د سوداګریزو ستونزو د حل مرکز او کمیټه لري چې له هغې لارې هم افغانستان کولای شي له ګاونډیو سره خپلې سوداګریزې او ټرانزیټي ستونزې حل کړي.

د سوداګرۍ او صنایعو وزارت ویاند مسافر قوقندي هم په دې باور دی چې وروسته له دې به افغانستان له هغو هېوادونو سره چې د سوداګرۍ په نړیوال سازمان کې غړیتوب لري د ټرانزیټ ستونزه ونه لري، خو ایران چې په دې سازمان کې غړیتوب نه لري له دې موضوع جدا دی.

د ښاغلي قوقندي په وینا افغان حکومت په تېره یوه لسېزه کې هڅه کړې چې په سېمه کې د سالم رقابت زمینه برابره کړي او د ټرانزیټي هېواد په توګه مطرح شي چې په باور یې دا کار ترسره شوی دی او هر هغه هېواد چې د افغانستان لپاره ډېرې آسانتیاوې رامنځته کړي، ټرانزیټ به یې ډېرېږي.

بروکراسي، فساد او پر وړاندې یې مبارزه!

په افغانستان کې تر ډېره د سوداګرۍ په برخه کې پیچلیو قانوني مراحلو، بروکراسۍ او مالي فساد خبره یادیږي، ترکومه دا ډاډ شته دی چې افغانستان وکولای شی د دې سازمان معیارونه پوره کړي او د فساد او بروکراسۍ پر وړاندې جدي مبارزه وکړي؟

د کابل پوهنتون د اقتصاد پوهنځي استاد تاج محمد اکبر باور لري چې لکه څنګه چې په وارسا کنفرانس کې افغان حکومت معیارونه او شرطونه نه وو پوره کړي، خو د دې کنفرانس له خوا ورسره د مرستو د دوام خبره مطرح شوه، په نړیوال سوداګریز سازمان کې هم د غړیتوب موضوع همداسې ده.

د دې اقتصادي کارپوه په اند دا چې نړیوال له افغانستان سره مرستې کوي دا په دې معنا نه ده چې شرطونه او معیارونه چې په (شیکاګو، د بن دویم کنفرانس، او یا توکیو) کې اینښودل شوي وو،

پوره او عملي شوي، بلکې د ښاغلي اکبر په وينا نړيوالو په افغانستان کې په لوړه کچه پانګونه کړې او اوس نشي۔ کولای خپله پانګونه له صفر سره ضرب کړي.

نوموړی د بیلګې په توګه وایي: دا چې قاچاق، د پانګونې پر وړاندې ستونزې، د بشري حقوقو بد وضعیت او ډېرې نورو ستونزو سره سره نړیواله ټولنه له افغانستان سره مرستې کوي؛ د هغه ټینبل محصل په ډول ده چې څو ازموینو کې ناکام شي، آخر استاد مجبور شي د بریالیتوب نمرې ورکړي چې له جنجال نه یې ځان خلاص کړي.

له بل لوري د سوداګرۍ او صنایعو خونو د نشراتو مسوول صیام پسرلی باور لري چې د افغانستان نړیوال مرستندویان په دې غړیتوب باندې خوشحاله دي او دا یوه لاسته راوړنه ګڼي چې افغانستان کولای شي په دې سره نورې مرستې هم له نړیوالو ترلاسه کړي.

خو د ښاغلي پسرلي په وینا: سره له دې چې په هیواد کې بروکراسي، مالي فساد، اداري فساد او نورې ستونزې شته دي، خو د دې سازمان غوښتنه همدا ده چې دا ستونزې باید راکمې کړل شي او په باور یې دا یو ډول پر افغان حکومت باندې فشار دی چې ژر تر ژره اصلاحات رامنځته کړي.

د سوداګرۍ او صنایعو خونو د نشراتو مسوول باور لري چې همدا فشار د دې لامل شو چې افغان حکومت په دې برخه کې جدی شي او د سوداګرۍ او صنایعو وزارت ۲۰ قوانین، ۵ طرزالعملونه او ۲ مقررې اصلاح کړي. د سوداګرۍ او صنایو خونو دا مسوول ګوتځنډنه کوي چې چېرې افغان حکومت خپلې ژمنې عملي نه کړي، د رسنیو له لارې به خپل غږ پورته کوي.

د سوداګرۍ او صنایعو وزارت ویاند مسافر قوقندي تېنګار کوي چې افغانستان د سوداګرۍ د نړیوال سازمان ټول معیارونه پوره کړي دي او زیاتوي: "که چېرې مور ځان هغو معیارونو ته چې په دې سازمان کې مطرح دي، نه وای رسولای، هیڅکله به افغانستان ته غړیتوب نه وو ورکړل شوی."

نوموړی دا هم وایي چې په تېرو شپږو میاشتو کې دیرش قوانین او طرزالعملونه یا له سره جوړ شوي او یا هم اصلاح شوي دی، لکه پر عایداتو د مالیې قانون، د ستنډرډ قانون، د چاپیریال او نباتي صحت قانون، او په باور یې افغانستان بیا هم ژمن دی چې په راتلونکو پنځو کلونو کې لا ډېر کار ترسره شي.

د افغانستان غړیتوب تر کومه له خطر سره مخ کېدای شي؟

دا چې ځینې کارپوهان د سوداګرۍ په نړیوال سازمان کې د افغانستان غړیتوب د دې سازمان له لوري افغانستان ته یو ځانګړی امتیاز ګڼي او باور لري چې افغانستان تر اوسه هغه معیارونه نه دي پوره کړي او لا هم په دې هېواد کې بروکراسي، مالي او اداري فساد د منظم بانکي سیستم نه شتون او نورې ستونزې پر خپل ځای پاتې دي، نو که چېرې افغان حکومت په دې برخه کې جدي کار ترسره نه کړي، تر کومه د سوداګرۍ په نړیوال سازمان کې یې غړیتوب له خطر سره مخ کېدای شي؟

د کابل پوهنتون د اقتصاد پوهنځي استاد تاج محمد اکبر وایي: په ټولو موضوعاتو کې له افغانستان سره سیاسي چلن کېږي او په راتلونکې کې به هم پرته له دې چې بریالیتوب په نظر کې ونیول شي، دا سیاسي چلن روان وي، ځکه د نوموړي په وینا اوس افغانستان د نړیوالو لپاره یو پیټی دی او مجبور دي له دې هېواد سره مرسته وکړي.

ښاغلی اکبر ډاډمن نه دی چې د افغانستان اوسنی حکومت به حتي وکولای شي چې یو شرط هم پوره کړي، بلکې په باور یې ورځ تر بلې د فساد کچه پر لوړیدو ده او ولسمشر۔ او اجرائیه رئیس خپلې ډلې او ټپلې پالي، قومي ، ژبنیو او سمتي مسایلو ته لمن وهل کېږي.

بلخوا د سوداګرۍ او صنایعو خونو د نشراتو مسوول صیام پسرلي وایي: دا اندیښنې شتون لري چې که چېرې د سوداګرۍ په برخه کې لازم کارونه لکه: د قوانینو اصلاح، د بروکراسۍ پر وړاندې مبارزه، او د ټولو امتیازونو نه ګټه وانه خیستل شي، د دې خطر شته دی چې د افغانستان غړیتوب په دې نړیوال سازمان کې وځنډول شي او آن کېدای شي خپل غړیتوب له لاسه ورکړي.

خو نوموړی وایي له حکومت څخه زمونږ جدي غوښتنه دا ده چې په دې برخه کې کار وشي او د ټولو امتیازونو نه ګټه واخیستل شي.

د یادولو وړ ده چې د سوداګرۍ نړیوال سازمان چې مرکز یې د سویډن په ژنیو ښار کې دی او افغانستان له ۲۰۰۴ زیږدیز کال راهېسې د دې سازمان څارونکی غړی وو، خو د زمري په اتمه نېټه د دې سازمان د ۱۶۴ بشپړ غړیتوب لرونکی هېواد په توګه ثبت شو.

چرا غرب پای روسیه و ایران را به سوریه باز کرد؟

نویسنده: استاد خلیل احمد جامی

تحولات اخیر مخصوصاً در منطقه‌ی عربی از افریقا تا حوزه‌ی خاورمیانه، که با خیزشهای بزرگ مردمی همراه است، حاکی از پیدایی تغییراتی اساسی در نهاد ملتها و تصمیم برای بازگشت به خویش و احیای دوباره‌ی تمدن اسلامی در این جغرافیای بزرگ اسلامی بعد از چند قرن سکوت و تحمل و به خواب رفتگی است!

این تغییر بنیادین ـ که نتیجه‌ی حتمی کارکردهای دلسوزانه، طولانی و مستمر دعوتگران مسلمان معاصر از سید جمال الدین افغانی گرفته تا محمد عبده و حسن البنا و ابوالاعلی مودودی و دیگرانی است که یا به صورت فردی و یا در قالب جماعتهای منظم، شب و روز مصروف پیش‌برد امر سرنوشت ساز دعوت اسلامی بودند ـ موجب نگرانی فراوان برای قدرتهای مستکبر دنیا مخصوصاً امریکا گردید.

غرب پیدایی این تحول را در تقابل با اهداف استعماری خود در جهان معاصر می بیند و چنان تصور میکند که اگر این فرایند به نتیجه رسیده و عروسکهای پوشالینش را از عرصه‌ی قدرت به زیر بکشاند و به جای آن نظامهایی را مبتنی بر اراده‌ی ملتها به میان آورد، همه رشته‌هاشان پنبه خواهد شد و دیگر زمینه‌ی برای چپاول اقتصادی و تسلط سیاسی و فرهنگی و ایدئولوژیک غرب در منطقه باقی نخواهد ماند!

همین نگرانی، غربیها را بر آن داشت که به هر طریق ممکن برای مهار این قیامِ شامل و فراگیر، اقدام نمایند و این است که دست به انبان کثیف دسیسه اندر کردند و عجایب رنگارنگ را از درون آن کشیده و به جان ملتها انداختند، آرمانهای ملت بزرگ مصر- را با حربه‌ی استبداد نظامی درهم کوبیدند، در لیبی از همین جنس آتشی بر پا کردند، در عراق مصیبت طائفی و مذهبی را پدید آوردند و در الجزایر و تونس و یمن و ... کردند آن چه کردند.

و اما در سوریه به دلیل موقعیت ژئوپلیتیک و حساس آن، اختاپوس استعمار، همه شاخهای زهر آلود خود را به کار انداخت تا جلو اراده‌ی ملت سوریه، در رسیدن به پیروزی گرفته شود و ضمن همین فرایند، به چند منظور، میدان را برای مداخله‌ی حکومتهای روسیه و ایران نیز در این کشور باز گذاشت تا بزرگترین جنایت قرن در این کشور اسلامی رقم بخورد و چنین نیز شد طوری که تا کنون، از جمعیت بیست و سه میلیون این کشور، نزدیک به پنجصد هزار نفر کشته، هشت تا ده ملیون نفر آواره و هفتاد فیصد و یا بیشتر، از خاک سرزمینی که پایتختی از پایتختهای با شکوه تمدن اسلامی ما به حساب می آید با خاک یکسان شد و زیر بناها و تاسیسات اقتصادی و نظامی آن برباد برباد.

غربیها در سوریه در پی چیستند؟

چنین به نظر می آید که غرب به رهبری امریکا در سوریه، در صدد انجام دوباره‌ی بازی افغانستان با ابعادی بزرگتر و مقاصدی پیچیده‌تر بر آمده است.

اولین هدفی را که امریکایی‌ها در آن منطقه دنبال میکنند، خلع سلاح این کشور اسلامی، در برابر خطر بالقوه‌یی است که مخصوصاً بعد از تحولات بزرگ مردمی در این حوزه، وجود نامشروع و حرامیِ صهیونیزم و منافع دراز مدت غرب را در این کشور، تهدید میکند.

البته غربیها سیاست خلع سلاح منطقه را مدتهاست که در پیش گرفته اند چنان که قبلا موتور جنگی عراق را به همین منظور از کار انداختند، لیبی را همچنین، مصر- را نیز تصمیم دارند که به چنین سرنوشتی دچار کنند، سودان را تجزیه کردند، عربستان را در جنگ یمن درگیر ساختند و یمن را نیز بدین آتش در آوردند و سوریه را نیز میخواهند با ادامه‌ی کشمکشهای موجود از میدان به در کنند!

با این حساب دیگر تهدید بالقوه و بالفعلی وجود نخواهد داشت که صهیونستها از آن در هراس باشند و منافع نامشروع غرب بدان وسیله مورد تهدید ملتها قرار گیرد!

دومین هدف امریکا، به دام انداختن رقیبهای نیمه جانی است که گاهی از اینجا و آنجا سر بالا

میکنند و برای غرب در جهان شاخ و شانه میکشند که مهمترین شان میتواند روسیه به حساب آید.

روسیه بعد از فروپاشی جماهیر شوروی دیگر برای غرب تهدیدی جدی نیست، اما هنوز شمه‌ی از قوت و قدرت سابق برای ایجاد مزاحمت در وجودش باقی مانده که این امر برای امریکاییها خوش آیند نیست و چاره‌ی آن درگیر کردن روسها در جنگ دیگری از جنس جنگ افغانستان است که هم تلفات مالی و جانی سنگین و هم تبعات منفی سیاسی و حیثیتی را بالای شان تحمیل کند.

این است که برای روسها از جانب غرب چراغهای سبز روشن شد تا وارد معرکه شوند و به نفع دوست دیرین خود یعنی خانواده‌ی بعثی اسد، دست به اقدامات جنایتبار و غیر مسئولانه در برابر ملت سوریه بزنند!

نتیجه‌ی این فرایند از همین اکنون مشخص است و زمان نیز این حقیقت را به اثبات میرساند که غرب، روسیه را در این منطقه به هچلی اندر کرد که در نهایت سرنوشتی بدتر از افغانستان انتظارش را میکشد.

بدیهی است که روسها با این کارنامه‌ی سیاهی که از خود در کشتار سوریها و ویرانی این سرزمین بر جای گذاشتند اولاً محال است که در آینده جاپایی برای شان در این منطقه باقی مانده باشند و ثانیاً دولت روسیه، به مشکل خواهد توانست از پس پرداخت هزینه‌های کمرشکن و رو به افزایش جنگ و جنایات جنگی یی برآید که در این کشور در حال ارتکاب است!

این حالت به صورت قطع موجب از میان رفتن اعتبار و قدرت متزلزل روسها در منطقه و حتی در کشور خود شان خواهد بود که به این ترتیب اگر اراده‌ی الله رفته باشد، باید در آینده‌ی که خیلی دور به نظر نمیرسد، منظر فروپاشی دیگری در پیکره‌ی جغرافیای ارضی و سیاسی این کشور باشیم!

سومین هدفی که غربیها از کشاندن پای ایران به ماجرای سوریه دنبال میکنند، زدن یک تیر به چند نشان است.

اولاً، ایران را نیز، به عنوان یک حوزه‌ی اسلامی، درگیر جنگی کردند که به طور حتم، به جز مصیبت برای این کشور هیچ حاصلی در پی ندارد. همین اکنون، روزانه چندین تن از بهترین سربازان ایرانی در سوریه کشته میشوند و ملیاردها دالر توسط ایران در این جنگ پوچ به مصرف میرسد.

جنگی را که حکومت ایران در سوریه پیش میبرد، شرعاً و عقلاً یک حماقت محض به حساب می آید، چه، قدر مسلم آن است که قطعاً ملت سوریه به تسلط ایران، بر کشور شان، تن نمیسپارند و این حضور و مداخله، حاصلی که روی دست حکومت ایران باقی میگذارد، کشته های رو به افزایشی است که باید در برابر آن پاسخگو باشد و هزینه‌های کمرشکنی که تاثیر مستقیم آن را ملت بیچاره ایران بر دوش خود احساس میکند و نیز بی اعتباریِ در حال تزایدی که این کشور هم به لحاظ داخلی و هم بین المللی با آن مواجه است.

ثانیاً هدف غرب، ایجاد تنشهای مذهبی در میان مسلمانان به منظور افتراق و تضعیف بیشتر ابنای امت اسلام است که متاسفانه به همین علت زمینه را برای مداخلات دولت ایران به بهانه‌ی دفاع از تشیع، در منطقه و از جمله گودال سوریه فراهم آورده است.

امریکایی‌ها، برنامه تجزیه بیشتر حوزه‌ی اسلامی را در نظر دارند و مداخله ایران در این زمینه برای آنان بسیار تسهیل کننده به نظر میآید چرا که از قوت ایران برای تضعیف امت و کشورهای اسلامی بسیار خوب سوء استفاده میکنند و زمینه را برای تجزیه های که هم در سوریه هم در عراق و حتی در خود ایران و ترکیه و... بر مبنای نقشه جدید خاور میانه در نظر دارند بدین وسیله مساعدتر میسازند.

ثالثاً هدف امریکا، گرمی بازار فروش اسلحه در

منطقه است که به وسیله‌ی مداخلات دولت ایران، بسیار موجه به نظر میآید و سرمایه‌های هنگفت کشورهای اسلامی منطقه، که اکنون در برابر ایران بسیار حساس شده و شدیداً به رقابت برخاسته اند، در عوض به کار رفتن در عرصه‌ی تمدن و سازنده‌گی و رفاه جوامع، صرف خرید و یا ساخت سلاح به منظور دفاع میشود و این رقابت با توجه به عوامل موجود سیری صعودی دارد که نفع آن فقط و فقط به جیب غربیها سرازیر میشود، و جالب‌تر آن که در فرصت مناسب توسط خود آنان نیز تخریب شده و از میان میرود!

به هر حال!

تصور امریکاییها بر آن است که به هر صورتی این قضایا تحلیل شود، در نهایت، نتیجه از جانبی شکست حریفان و از دیگر سو، ایجاد وابستگی، ضعف و ذلت و درمانده‌گیِ همه ملتهای مسلمان منطقه در برابر آنان خواهد بود! و با این پیشامد، ملتها دیگر خیال قیام و اهداف و آرمانهای خود را از سر به در میکنند و تسلیم حکمیت غرب میشوند و زمینه برای ادامه‌ی همان درامه‌ی گذشته مساعد شده و باز همان آش است و همان کاسه!

باری!

این تصور غرب از ماجرای موجود است!

و اما بالفرض پذیرفتن این خیالات، میتوان گفت که در این بازی، یک روی سکه چنین به نظر میآید و حال باید بنگریم که روی اصلی این سکه چه نقشی دارد!

از قدیم گفته اند آن چه که به دل مهمان است اگر به دل صاحب خانه هم باشد خوب است!

غربیها باید بدانند که با این عملکردهای خائنانه نسبت به این صاحبخانه، چنان امواجی از خشم و نفرت و انزجار نسبت به آنان در این جا به میان آمده که شاید در طول تاریخ نسبت به هیچ متجاوز و ظالمی چنین حساسیتی ایجاد نشده باشد!

لهذا، در این بازی ممکن است قسمتی از آن چه که امریکا در صدد تحصیل آن است مخصوصا در قسمت روسها و ایرانیها و بعضی مصالح آنی دیگر به دست آید، اما آن چه را که به عنوان اهداف کلان و استراتیژیک تعقیب میکند یقینا به چنگ نخواهد آورد.

حقیقت امر این است که مسیر اصلی آینده‌ی این منطقه‌ی اسلامی را، فقط و فقط امت در حال بیداری اسلام مشخص میسازد و هیچ قدرتی توان رویارویی با این جریان بالنده را ندارد!

کاری را که غربیها فعلا پیش میبرند نهایتاً از یک سو فقط پروسه‌ی حاکمیت ملتها را تا حدی میتواند به تعویق اندازد، اما از جانب دیگر روند مبارزه و مقابله‌ی آنان را با دشمن به پختگی بیشتر میرساند! چه امت اسلام در مسیر این تقابل ضرورت هرچه بیشتر به شناخت و کسب معرفت دقیق تر نسبت به دشمنان و دوستان خود دارد و این حوادث در این راستا بسیار موثر تمام شده است.

بدون شک در این بین ممکن سرزمینها با خاک یکسان گردند و ملتها به خون در غلتند، اما، قدر مسلم آن است که بر اراده و ایمان استوار، چشمان بیدار، عقول در حال رشد و سرنوشت ساز آنان، کسی غالب شده نمیتواند و این همان ارزشی است که امت اسلام، امروز بدان دست یافته و هرگونه فشاری در این زمینه، به هر رنگی که باشد فقط عزایم را در رسیدن به اهداف والای که انتخاب شده است جزم‌تر میسازد و بس!

در این زمینه اگر مثالی مشخص ارائه بداریم میتوان گفت که آیا، محبوبیت رئیس جمهور منتخب مصر- محمد مرسی، قبل از کودتای جنرال سیسی که با حمایت ظالمانه‌ی غرب انجام شد، در میان مردم بیشتر بود یا اکنون؟ آیا نفرت و انزجار مردم مصر- از غرب و مخصوصاً امریکا و عوامل آن، قبل از کودتای سیسی بیشتر بود یا حالا؟ در سوریه و دیگر حوزه های عربی وضعیت از چه قرار است؟! آیا جوامع اسلامی قبل از این تحولات بیدارتر بودند یا امروز؟!

بلی!

پاسخ بدین پرسشهاست که امت اسلامی را به آینده‌ی روشن، امیدوار کرده است و نشان از شکست این دسایس شیطانی در حق امت ما دارد!

لهذا، اساسی ترین مسأله اکنون برای مدعیان خرد و عقلانیت، آن است که آیا میتوانند از این مجال درس عبرتی برگیرند و یا نه با پیمودن همان مسیر بن بست، ثابت میسازند که عقل و خرد شان همچنان در قبضه‌ی شیطانی است که قرآنِ پاک در موردش فرموده است: ان کید الشیطان کان ضعیفا!

باسپاس از ماهنامهء معرفت

د تمدنونو جګړه:

په اسلامي نړۍ کې د شته دربدرۍ اصلي لامل

زاهد جلالي

ماښـــام تیاره وه چې اکوړه خټک کې په موټر کې سپور شوم. د ګروپ رڼایي ته مې د شعرونو یو کتاب راووښت او لوسته مې. خوا ته کس ته مې پام نه و. هغه مې پر اوږه لاس کېښود او د همدغو شعرونو په باب یې خبرې پېل کړې. د مجلس ســړی و، نو کیســو کې ډوب شــو. هغه په اســلامي نړۍ کې د شته بحران لامل د مسلمانانو کمزوري او بې ثقافتي بلله، خو ما یې اصلي لامل د بهرنیو دسیسې.

هغه په اویامو میلادي کلونو کې په ســیاسي علومو او تاریخ کې زده کړې کړې وې او اوس په کاناډا کې اوسېده. باثقافته ښکارېده. زما او د هغه بحث زما په دوو پو ښتنو پای ته ور سېده. هغه ویل چې د وزیرســتان خلکو توازن له لاسه ورکړی او عام خلک وژني او اســتدلال یې کاوه چې د دې امر خو غرب نه دی صــادر کړی، د دوی خپله ســتونزه ده. نور مسلمانان یې دغه راز په همدغه تله تلل...

ما ورځخه دوې پوښتنې وکړې: ما پوښتنه وکړه چې د وزیرستان خلکو د امریکا له بریده مخکې پر ځان بمونه ټرلي او خلک وژلي وو؟ همدا پوښتنه د عراق په سیاق کې ډېره مهمه ده. هغوی خو پوهان لرل، فرهنګي او ساینسي پرمختللي خلک وو، آرامه ټولنه یې وه؛ د امریکا له بریده وروســته ولې دغه ډول افراطي وحشــت په کې راوټوکېد؟ یا که د ســوریې بېلګه راواخلو، ســوریه کې د لیک لوســت کچه ۸۴سلنه ده؛ خو نن چې د ســترو ځواکونو د ګټو د ټکر پــه ټکي بــدلــه شــوې، د اور او وینو څومره ویروونکی حالت پرې واکمن دی. بله پوښتنه د تازه حالاتو په اړه ده. په مصر او ترکیه کې امریکا او اروپا ولې د خلکو د رایې او غوښــتنې پر وړاندې ودرېږي او د مجرمو او قاتلو کود تاګرو ملاتړ کوي؟ که له دوی سره غربي مرســته نه وای، دوی به د کود تا ســوچ هم نه وای کړی، او نه به یې له ترسره کولو وروسته د دې وړتیا لرله چې ایله یوه میاشت واکمن پاتې شي.

دا هغه دوې پوښــتنې وې چې زما څنګ ته ناســت استاد سره یې ځواب نه ؤ. راته کړه یې چې ستا نظر ته درنښت لرم او دا بحث به همدلته ختم کړو...

په دغو مســایلو کې د څېړنې او مناقشــې ډېرې علاقه مندانو د ستونزې اصلي سرچینه غلطه کړې. دا اصــلا د دوو ســترو ثقافتونو جګړه ده. د غرب او شرق جنګ دی. له هغې ورځې چې غرب پر شرق حاکم شوی، د دوی د تمدن د له منځه وړلو له پاره یې اســاسي هڅې پیل کړې دي. په الجزایر کې پر خلکو فرانســوي ژبه وټپل شــوه، ځکه چې غوښــتل یې دغه خلک د هســپانیې د خلکو په څېر له خپل تمدن سره پرې او فرانسویان کړي. ترکیه، اندونیزیا او نوره نړۍ کې هم لــه عربي الفبــا نیولې تر نور فرهنګي او ديني اصولو سره شديده جګړه وشوه. تر څو دوی له خپل فرهنګ او تمدن څخه پرې کړي، چې د جاپان په څېر خلک په کې له خپل فرهنګ سره وشلېدل، ځکه خو اوس نسبتا آرام ژوند لري او پرمختللي دي.

په اســلامي نړۍ کې د غه پروســه د ځینو نورو هېوادونو په څېر نه ده بریالی؛ ځکه دلته اســلامي هویت د اســلامي تمدن اســاس دی او ریښــې یې دومره ژورې دي، چې وېســتل یې څه آســانه کار نه دی؛ ځکه خو دغه جګړه تر ننه دوام لري. مګر اوس ســړه جګړه ده. چېرته چې مســلمان سر پورته کوي او د خپلواکۍ هڅه کوي، ټولې هڅې یې په نطفه کې له منځه وړل کېږي او غږ یې په ستوني کې ټپ کېږي؛ دا ځکه، چې هغوی تر موږ ښه پوهېږي چې دغه امت کې پوټنشــیل شــته او لا هم د پر پښــو ودرېدو او خپل تمدن جوړولو وړتیا لري. سکاټلنډۍ مســتشــرق پروفیســر مونټګامري وټ په خپل کتاب Fundamentalism and Modernity Islamic (اســلامي بنســټپالنه او موډرنټي) کې لیکي چې د مســلمانانو له لورې د نړۍ په دار الاســلام او دار الکفر وېشــل د پخوا کیســه نه ده. هغه وایي چې دودپال اســلام په تونديز پرمخ روان دی او داســې وخت به راشي چې دا اصــطلاحات به د نړیوال ســیاســت په لومړي کتار کې ودرېږي. د یادونې وړ ده چې دغه اصــطلاحات د اســلامي نړیوال نظم اصل تعبیروي.

کلــه چې دغــه ډول بــدلون رامنځ تــه کېږي او مســلمانان د ماډرنېزم پر ضــد راولاړېږي او خپل اصــل ته رجوع کوي، د غرب نړیوال نظم په کې له ګواښ سره مخ کېږي او پر نړۍ د دوی د حاکمیت د پای زېرې په طبیعي شکل وړاندې کېږي. دا هغه

څه دي چې غرب يې په هېڅ صورت منلو ته حاضر نه دی. ځکه د هغوی د کامیابۍ راز په همدې نړیوال نظم کې دی.

پخواني امریکایي سیاستوال او اکاډیمیکه څېره، پروفیسر هنري کسینجر، په خپل وروستي کتاب World Order کې کاږي چې د ځوانۍ پر مهال مې له ولسمشر ټرومن څخه پوښتنه وکړه چې ستره بریا دې څه ده. امریکایي ولسمشر ټرومن ځواب کې وایي چې ستره بریا مو دا ده چې دو یمه نړیواله جګړه کې مو خپلو دوښمنانو ته ماته ورکړه، او بېرته مو پر یوه مېز (ملګرو ملتونو) راټول کړل. له همدې امله دوی نن پر نړۍ واکمن دي.

معنا دا چې په نړۍ کې د تمدنونو جګړه روانه ده. سوونه کاله وشول چې دا جګړه روانه ده او تر څو چې دا تمدونونه وي او دا لیدلوري وي، دا جګړه به هم وي.

په ترکیه کې د اتاتورک له واکمنۍ تر ننه د اسلامي فرهنګ پر ضد جګړه کومه عادي خبره نه ده. هلته تېره پېړۍ کې د اسلامي فرهنګ او غربي فرهنګ ترمنځ جګړه روانه ده. د تېرې میاشتې د کودتا هڅه د همدې جګړې یوه بله کړۍ وه. که څه هم غربیان پوهېږي چې د ترکیې واکمن اسلامي ګوند دودپاله افکار نه لري، بلکې د سیکولرېزم او دیموکراسۍ تر چتر لاندې پرمخ درومي، خو هغوی پوهېږي چې د دې پایله هغوی ته خطرنا که او د منلو وړ نه ده. همدا کیسه په مصر کې هم وشوه. اخوان المسلمین که څه هم تېرو اتیا کلونو کې د غربي سېسټم تر چتر لاندې د واک ترلاسه کولو هڅه کوي، خو بیا هم هغسې یې مخه نیول کېږي، لکه د مرسي چې ونیول شوه. غربیان د دغه کمزوري اسلامي پرمختګ د زغملو وړتیا نه لري.

په افغانستان کې د غربي فرهنګ خپرول او له اسلامي فرهنګ سره د ملت پرې کول موږ په خپلو

سترګو وینو. دلته ډالري امریکایي پروژې، مختلف ټلویزیوني چینلونه او راډیوګانې، مجلې، ورځپاڼې، د مدني ټولنو په نامه فعالیتونه د دغه ستر پروګرام له مخې ترسره کېږي. اوس په کابل کې د الحادي، سیکولرېستي او ماډرنېستي ډلو او افکارو راپورته کېدل د مسلمان افغانستان د راتلونکي له پاره د زهري بوټو کرل دي. دا نیالګي به په راتلونکي کې له خپل اصیل تمدن سره د خلکو په شلولو کې مهم رول ولوبوي. هغه مهال به د امریکایي پوځیانو د شتون اړتیا نه وي.

بلې خوا اسلامي ملتونه تر ډېره قربانۍ ته آماده دي او د خپل فرهنګ د راژوندي کولو تلوسه لري. د مصر په میدان تحریر او رابعة العدویة کې د سیسي د پوځیانو پر وړاندې ودرېدل او د زرګونو کسانو قرباني د دغې تلوسې ښه بېلګه ده. په ترکیه کې د تېرې کودتا د هڅې پر مهال په تقسیم څلورلارې کې د ترکیانو «الله اکبر» نارې د غربي نظام پر وړاندې د بغاوت اعلان و. په ټوله اسلامي نړۍ کې د تپل شویو واکمنو او تر اختناق لاندې مسلمانانو ترمنځ د لاس او ګرېوان روان حالت په مسلمانانو کې د دغه پوټنشل ښکارندوی دی.

ناشونې نه ده چې په دغه ستونزمن حالت کې راګیر مسلمانان دې ژر خپل اصالت تمثیل کړي او د یوه نړیوال تمدن په توګه رامخته شي؛ ځکه چې د اسلام پیغام په داسې یوه سوځوونکې صحرا کې راټوکېدلی چې د روم او فارس سترو تمدنونو د خپلې واکمنۍ لاندې راوستلو وړ نه بلل او د نړۍ تر ټولو ناپوه او وروسته پاتې خلک په کې اوسېدل. په دغه ډول ټولنه کې د اسلام نور راپورته شو، د فارس او روم امپراتورۍ یې په لنډ مهال کې له منځه یوړې او نړۍ ته د یوه مهم تمدن په توګه وړاندې شو.

د اسلامي تمدن له منځه وړل ځکه ناشوني دي چې د حقانیت سرببره ورسره د قرآن په څېر کتاب دی. تر هغې چې مسلمانان قرآن لري، د دوی تمدن به وي. ورسره به د تمدنونو جګړه هم روانه وي. د مسلمانانو ننني محکومیت او مظلومیت ابدي نه دی. دا به تر لنډې مودې دوام کوي، تر هغې چې حق پر باطل غالب شي.

اوس د مسلمانانو د رونې اندو او لوستو دنده ده چې خلک د ستونزې په جړه وپوهوي او له شته دسیسو څخه پرده پورته کړي، تر څو دوست و دوښمن وپېژني او په راتلونکي کې محتاطانه قدمونه پورته کړي. دا د راپورته کېدو لومړی شرط دی، ځکه رسول الله له همدې ځایه پیل کړې وه، نو باید لومړی قدم له همدې ځایه پورته شي.

وما ذالک علی الله بعزیز

هفته نامه
بجز اصلاح اراده دیگری ندارم
اصلاح ملی
داسلام داصیل فهم منبر

- اصلاح ملی در ویرایش مطالب دست باز دارد.
- مطالب آمده مسترد نمی شود.
- مطالب منتشره بیانگر آرای نویسنده گان است.

شعارما

اصلاح فرد، خانواده و جامعه.
تأمین عدالت اجتماعی و قانونیت درکشور.
ترقی و انکشاف همه جانبهء افغانستان.

کلینیک دیوان بیگی
داکتران مجرب، لابراتوار مجهز،ادویه با کیفیت
مکان خوب برای معالجه و چیک اپ عمومی شما واطفال تان.
با چیک اپ عمومی خود و فامیل تان را از امراض قابل وقایه نجات بدهید!
آدرس: کوته سنگی، ساحه دیوان بیگی، کوچه چهارم.
با همکاری تخنیکی انجمن طبی اسلامی افغانستان.
موبایل: 0782040294 - 0202563051 - 0202563050
AIMA